د یوحنا رسول رویا

پېژندګلو

یوحنا رسول د حضرت عیسیٰ په حقله رویا لیکلې ده، په هغه وخت کښې هغه د پتموس په جزیره کښې چې د نننۍ ترُکی سره نزدې ده. د رویا کِتاب هغه روحانی نالیدونکی جنګ نه پرده اخوا کوی چې د خُدائ پاک او د شیطان په مینځ کښې روان دے. یعنې د دې کِتاب بنیادی مقصد دا دے چې مونږ ته د حضرت عیسیٰ مسیح هغه فتح راوښائی چې په شیطان یې د خپل مرګ په وسیله حاصله کړې ده، او خلقو ته د ګمراهۍ نه خلاصون ورکوی چې د خُدائ پاک په بادشاهۍ کښې مقدسین شی، او په خوشحالۍ سره د خُدائ پاک په حضور کښې خدمت وکړی. د دُنیا تاریخ او د دې تباهی د کامیاب ګډوری یعنې د حضرت عیسیٰ د قابو لاندې ده. یوحنا رسول په خپله رویا کښې اووهٔ جماعتونو ته وینا کوی. د رویا د کِتاب سرچینه حضرت عیسیٰ مسیح په خپله دے او یوحنا رسول د هغهٔ پېغام اووهٔ کلیساګانو ته په دې خط کښې بیانوی، او دا خط د سزا، تنقید او سکون نه شروع شوے دے. او بیا د رویا یوه اوږده سلسله شروع کیږی چې د ګناهګارانو د آخری سزا په باره کښې په خاص الفاظو او ژبې سره تشریح کیږی او بیانیږی. د ایماندارانو جماعت په هغه وخت کښې د یو غټ او لوئ تکلیف لاندې وو، خو په آخر کښې دا کِتاب د بادشاهانو د بادشاه او د مالِکانو د مالِک کامیابی بیانوی، ځوک چې به د انسان نافرمانۍ ته د آخر ټکی ږدی او نوے آسمان او د نوے دُنیا پېژندنه په یوویشتم باب کښې بیانوی، چرته به چې خُدائ پاک په خپله د همېشه دپاره بادشاهت کوی. د حفظ کولو دپاره ۹:۷ آیت "ما د خلقو لویه ګڼه ولیده چې بېشمېره وه، دا د ټولو قومونو، ټولو خیلونو او د مختلفو ژبو د ویوونکو خلقو ګڼه د تخت او د ګډُوری د وړاندې ولاړه وه."

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

مقدمه

١ ۱ دا هغه رويا ده چې خُدائ پاک عيسىٰ مسيح ته ورکړه چې هغه خپلو
غلامانو ته هغه خبرې وښائى چې کومې به زر تر زره پېښېږى. هغهٔ خپله فرښته
خپل غلام يوحنا ته په رالېږلو دا خبرې هغهٔ ته وښودلې، ۲ چا چې د خُدائ
پاک د کلام او د عيسىٰ مسيح او د هغهٔ ټول هر څهٔ چې هغه وليدل ګواهى ورکړه.
۳ بختور دے هغه څوک چې دا پېشګوئى نورو خلقو ته لولى او بختور دى هغه
خلق چې دا کلام اورى او چې څهٔ په کښې ليکلى دى په هغې عمل کوى، ځکه
چې وخت رانزدې دے. ۴ دا خط د يوحنا د طرف نه د آسيه صوبې د اوو
جماعتونو په نوم، په تاسو دې فضل او سلامتى وى، د خُدائ پاک د طرفه چې
شته، چې وو او چې راتلونکے دے، او د هغه اوو روحونو د طرفه چې د هغهٔ د
تخت د وړاندې دى، ۵ او د عيسىٰ مسيح د طرف نه چې وفادار ګواه دے او
چې د مړو نه اول ژوندے پاڅېدو او د زمکې د بادشاهانو سردار دے. هغه مونږ
سره مينه کوى او مونږ يې د خپلې وينې په قربانۍ د ګناهونو نه آزاد کړُو. ۶
هغهٔ مونږ د خپل پلار خُدائ پاک د بادشاهت د خدمت دپاره اِمامان جوړ کړُو. د
هغهٔ جلالى قُدرت دې تل تر تله قائم وى. آمين. ۷ ګورئ، هغه په ورېځو کښې
راروان دے، هره سترګه به هغه ويني، او هغوئ هم چا چې هغه ژوبل کړے وو،
او د دُنيا ټول خلق به په هغهٔ وير کوى. بېشکه دا به دغه شان وى. آمين. ۸
مالِک خُدائ پاک فرمائى چې، ”اول او آخر زهٔ يم، چې شته، چې وو، چې
راتلونکے دے يعنې قادر مطلق خُدائ.“

د حضرت عيسىٰ مسيح په باب کښې رويا

۹ زهٔ ستاسو ورور يوحنا، په تنګسيا، په بادشاهۍ او په صبر کښې تاسو سره
خپل عيسىٰ کښې شريک يم. زهٔ د خُدائ پاک د کلام او د عيسىٰ په حقله د
ګواهۍ ورکولو په وجه پتموس نومې جزيره ته جلاوطن کړے شوم. ۱۰ او د

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

مالِک په ورځ چې روحُ القُدس په ما غلبه وکړه، نو ما خپل شا ته یو اوچت آواز واورېدو چې د بیګل په شان وو. ⑪ هغه آواز ما ته ووئیل چې، ”څۀ چې تۀ وینې هغه په یو کِتاب کښې ولیکه او اوو واړو جماعتونو ته یې ولېږه، یعنې اِفِسوس، سمرنه، پرګمون، تواتیره، سردیس، فیلدِلفیه، او لودیکیه ته.“ ⑫ زۀ ورپسې راتاو شوم چې دا څوک دے چې ما سره خبرې کوی، او چې زۀ راتاو شوم نو ما د سرو زرو اووۀ ډیوټونه ولیدل. ⑬ او د دې ډیوټونو په مینځ کښې ما یو کس د اِبن آدم په شان ولیدلو چې تر پښو پورې یې چُوغه اغوستې وه او په سینه یې د سرو زرو سینه بند تاو کړے وو. ⑭ د هغۀ د سر وېښتۀ لکه د سپینې وړۍ او یا واورې په شان سپین وُو او د هغۀ سترګې د اور د شغلو په شان وې. ⑮ او د هغۀ پښې د زېړو په شان ځلېدلې څنګه چې په بټۍ کښې سرې شوې وی او د هغۀ آواز لکه د تېزو اوبو په شان وو. ⑯ او هغۀ په ښی لاس کښې هغه اووۀ ستوری نیولی وُو او د هغۀ د خولې نه یوه تېزه دوه مخیزه تُوره راوتلې وه او د هغۀ مخ د تېز نمر په شان ځلېدو. ⑰ کله چې هغه ما ولیدو نو زۀ لکه د مړی د هغۀ په پښو کښې پرېوتلم، خو هغۀ خپل ښے لاس په ما کېښودو او وې فرمائیل، ”یرېږه مه، اول او آخر زۀ یم، ⑱ او ژوندے یم، زۀ مړ وم خو اوس تل تر تله ژوندے یم او د مرګ او د عالمِ ارواح کُنجیانې ما سره دی. ⑲ د دې دپاره دا هر څۀ ولیکه څۀ چې تۀ وینې، څۀ چې اوس دی او څۀ چې وروستو به وشی. ⑳ تا چې زما په ښی لاس کښې اووۀ ستوری لیدلی دی او هغه اووۀ د سرو زرو ډیوټونه، د هغې راز دا دے چې اووۀ ستوری د اوو جماعتونو فرښتې دی او دا اووۀ ډیوټونه اووۀ جماعتونه دی.“

د اِفِسوس جماعت دپاره پیغام

٢ ① ”د اِفِسوس د جماعت فرښتې ته دا پیغام ولیکه، دا د هغۀ پیغام دے چا چې اووۀ ستوری په خپل ښی لاس کښې نیولی دی څوک چې د سرو زرو د اوو

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

ډېوټونو په مینځ کښې ګرځې. ﴿۲﴾ زۀ ستا د ټولو عملونو نه خبر یم. او ما ته ستا د خوارئ او صبر هم پته ده. او ما ته د دې هم پته ده چې تۀ بدکاره خلق نۀ شې زغملے، تا هغوئ وآزمائیل څوک چې ځان ته رسولان وائی خو نۀ دی، او دروغژن دې ثابت کړل. ﴿۳﴾ ما ته دا هم پته ده چې زما د نوم د خاطره تا دا په صبر سره وزغمل او تۀ ستومانه نۀ شوې. ﴿۴﴾ خو زۀ ستا خلاف دا شکایت کوم چې تا هغه وړومبۍ مینه پرېښې ده. ﴿۵﴾ خو هغه رایاد کړه چې تۀ د څومره اوچت مقام نه پرېوتلې، خو اوس توبه وباسه او هغه کار کوه لکه چې مخکښې دې کړے وو. کۀ تۀ توبه ونۀ باسې نو زۀ به راشم او ستا ډېوټ به د خپل ځائ نه لرې کړم. ﴿۶﴾ خو بیا هم یوه خبره ستا په حق کښې شته چې تۀ د نیکلیانو د کارونو نه نفرت کوې لکه چې زۀ یې ترې کوم. ﴿۷﴾ د چا چې غوږونه وی، هغه دې واوری چې روحُ القُدس جماعتونو ته څۀ فرمائی. هر هغه څوک چې بریالے شی نو زۀ به د ژوندون د ونې نه د مېوې د خوړلو اختیار ورکړم چې د خُدائ پاک په جنت کښې ولاړه ده.

د سمرنه جماعت دپاره پېغام

﴿۸﴾ د سمرنه د جماعت فرښتې ته دا پېغام ولیکه چې، څوک چې اول او آخر دے، او څوک چې مړ شو او بیا ژوندے شو، هغه داسې فرمائی، ﴿۹﴾ ما ته ستا د تنګسیا او غربت پته ده، خو بیا هم تۀ مالدار یې، زۀ د هغه خلقو د کُفر وئیلو نه هم خبر یم چې ځان ته یهودیان وائی خو دی نۀ. دا د شیطان جماعت دے. ﴿۱۰﴾ د راتلونکو زحمتونو نه مۀ یرېږه. خبردار شئ اِبلیس به تاسو نه ځینې قېدخانو ته واچوی نو چې تاسو وآزمائیلے شئ او تر لسو ورځو پورې به په تاسو زحمتونه وی. خو تر مرګه پورې وفادار اوسئ او زۀ به د ژوندون تاج در په سر کړم. ﴿۱۱﴾ د چا چې غوږونه وی، هغه دې واوری، چې روحُ القُدس جماعتونو ته څۀ فرمائی. هر هغه څوک چې کامیاب شی نو دویم مرګ به ورته هیڅ نقصان ونۀ رسوی.

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

د پرګمون جماعت دپاره پېغام

۱۲ د پرګمون د جماعت فرښتې ته دا پېغام ولیکه، هغه څوک چې چا سره تېرۀ
دوه مخيزه تُوره ده هغه داسې فرمائی، ۱۳ ما ته پته ده چې تۀ چرته اوسې، هلته
چرته چې د شېطان تخت دے او تۀ زما په نوم مضبوط ولاړ یې. تا په هغه وخت
هم د خپل ایمان نه اِنکار ونۀ کړو کله چې زما وفادار ګواه انتیپاس ستاسو په هغه
ښار کښې ووژلے شو چرته چې شېطان اوسيږی. ۱۴ خو زۀ ستا خلاف د يو
څو خبرو شکایت کوم چې په تاسو کښې هلته څۀ کسان شته چې د بلعام د تعلیم
پیروی کوی، چا چې بلق ته تعلیم ورکړو چې بنی اِسرائيل ګُمراه کړی چې هغوئ
بُتانو ته شوې قربانئ وخوری او حرامکاری دې وکړی. ۱۵ هم دغه شان په تاسو
کښې ځينې کسان شته دے چې د نیکلیانو د تعلیم پیروی کوی. ۱۶ نو توبه
وباسه، کۀ نه نو زۀ به زر راشم او په هغه تُوره به د هغوئ سره جنګ وکړم کومه
چې زما د خولې نه راوځی. ۱۷ د چا چې غوږونه وی، هغه دې واوری چې روحُ
القُدس جماعتونو ته څۀ فرمائی. هر هغه څوک چې کامیاب شی نو زۀ به هغوئ
ته پټ شوی من او يو سپین کاڼے ورکړم او په هغه سپین کاڼی به يو نوے نوم
لیکلے شوے وی چې صرف هغه چا ته یې پته ده چا ته چې دا کاڼے ورکړے
شوے وی.

د تواتیره جماعت دپاره پېغام

۱۸ د تواتیره د جماعت فرښتې ته دا پېغام ولیکه چې د خُدائ پاک زوئ داسې
فرمائی د چا سترګې چې د اور د شغلو په شان دی او چې پښې یې د ژېړو په
شان ځلیږی، ۱۹ ما ته ستا د ټولو عملونو، ستا د مینې، ایمانداری، خدمت او
صبر پته ده. ما ته پته ده چې ستا اوسنی عملونه ستا د مخکښینو عملونو نه بهتر
دی. ۲۰ خو زۀ ستا خلاف دا شکایت کوم چې تۀ هغه ایزبلې نومې ښځه
برداشت کوې چې ځان ته پېغمبره وائی او زما خادِمانو ته د حرامکارئ او د

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

بُتانو د قربانۍ د خوړلو ترغيب ورکوی. (۲۱) ما هغې ته د توبې ويستلو موقع
ورکړه خو هغه د خپلې حرامکارۍ نه توبه نهٔ وباسی. (۲۲) نو زهٔ به هغه د کټ په
رنځ وغورزوم او هغوئ چې ورسره يې زنا کړې ده، هغوئ به په ډېره سخته
تنګسيا کښې راګېر کړم ترڅو چې هغوئ د هغې د کړو نه توبه ونهٔ باسی. (۲۳) او
د هغې بچی به په زمکه ووژنم. په دې به ټول جماعتونه دا سبق حاصل کړی چې
زهٔ د بنی آدمو زړُونه او خيالات آزمائيم او دا چې زهٔ به تاسو ټولو ته د خپل عمل
په مطابق اجر درکړم. (۲۴) خو اے د تواتيره نورو اوسېدونکو چې دا تعليم نهٔ
منئ او د هغې نه ناخبره يئ کومې ته چې هغوئ د شيطان پټ او ژور چال وائی،
زهٔ تاسو ته وايم چې زهٔ به په تاسو نور بار وانهٔ چوم. (۲۵) بس په هغه څهٔ تر هغې
ټينګ پاتې شئ ترڅو چې زهٔ درنهٔ شم. (۲۶) هر هغه څوک چې کامياب شی او
هغه چې زما د وينا په مطابق تر آخره عمل کوی نو زهٔ به ورله په قومونو اختيار
ورکوم. (۲۷) هغه به پرې زورَور حکومت کوی او د خاورو د لوښو په شان به يې
ټوټې ټوټې کړی. هغه اختيار ما ته د خپل پلار نه راکړے شوے دے. (۲۸) او زهٔ
به هغهٔ له د سبا ستورے ورکړم. (۲۹) د چا چې غوږونه وی، هغه دې واوری چې
روحُ القُدس جماعتونو ته څهٔ فرمائی."

د سرديس جماعت دپاره پيغام

۳ (۱) "د سرديس د جماعت فرښتې ته دا پيغام وليکه، چا سره چې د خُدائ
پاک اووهٔ روحونه او اووهٔ ستوری دی هغه دا وائی چې زهٔ ستا په ټول عمل خبر
يم چې تهٔ تش په نوم ژوندے يې خو يې مړ. (۲) بېدار شه او څهٔ چې پاتې دی، او
مړ کېدو ته نزدې دی هغه مضبوط کړه، ستا کارونه هم ما د خپل خُدائ پاک په
نظر کښې پوره ونهٔ ليدل. (۳) کوم تعليم چې تا ته درکړے شوے دے او تا
اورېدلے دے، هغه ياد ساته او عمل پرې کوه او توبه وباسه. کهٔ تهٔ بېدار نهٔ شې
نو زهٔ به د غل په شان درشم او تا ته به زما د راتلو د وخت پته ونهٔ لګی. (۴) خو

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

بيا هم په سرديس کښې تاسو سره څېنې داسې کسان شته چې هغوئ خپلې جامې
پليتې کړې نۀ دى، هغوئ به ما سره په سپينو جامو کښې ګرځى ځکه چې هغوئ
د دې لائق دى. ۵ هر هغه څوک چې کامياب شى نو هغوئ ته به دغسې سپينې
جامې وراغوستلے شى او د هغوئ نوم به زۀ هيڅکله هم د ژوندون د کِتاب نه ونۀ
باسم او زۀ به د خپل پلار او د هغۀ د فرښتو د وړاندې دا اعلان وکړم چې هغوئ
زما خپل دى. ۶ د چا چې غوږونه وى، هغوئ دې واورى چې روحُ القُدس
جماعتونو ته څۀ فرمائى.

د فيلډِلفيه د جماعت دپاره پېغام

۷ د فيلډِلفيه د جماعت فرښتې ته دا پېغام وليکه، هغه څوک چې قُدوس او
رښتينے دے داسې فرمائى چې ورسره د داؤد چابى ده او هغه چې دروازه کولاو
کړى نو څوک به يې هم بنده نۀ کړى او چې هغه دروازه بنده کړى نو څوک به يې
هم کولاو نۀ کړى، هغه داسې وائى چې ۸ زۀ ستا د ټولو عملونو نه خبر يم.
وګوره، ما تا ته ستا په وړاندې يوه دروازه کولاو کړې ده چې هيڅوک يې بندولے
نۀ شى. زۀ پوهېږم چې ستا طاقت کم دے خو بيا هم تا زما کلام منلے دے او
زما د نوم نه منکر شوے نۀ يې. ۹ ګوره، د شيطان د قبيلې نه به هغوئ راولم
چې ځان ته يهوديان وائى خو نۀ دى بلکې دروغژن دى، هغوئ به درشى او ستا په
پښو به پريوځى او هغوئ به په دې پوهه شى چې تۀ زما محبوب يې. ۱۰ ځکه
چې تا زما کلام په صبر سره برداشت کړے دے او مضبوط پرې ولاړ يې، زۀ به
هم تا د هغه آزمېښت د وخت نه چې د ټولې دُنيا په خلقو راتلونکے دے، بچ کړم.
۱۱ زۀ زر درځم او څۀ چې درسره دى په هغې ټينګ پاتې شه چې څوک دې هم
د خپل تاج نه محرومه نۀ کړى. ۱۲ هر هغه څوک چې کامياب شى نو هغوئ به
زما د خُدائ د کور ستن شى، او هغوئ به هر وخت په هغې کښې اوسيږى. زۀ به
په هغوئ د خپل خُدائ نوم وليکم او هغوئ به زما د خُدائ پاک د ښار
اوسيدونکى شى يعنې د نوې يروشلم کوم چې د آسمان نه ښکته راځى او زۀ به

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

پرې خپل نوے نوم ولیکم. ⑬ د چا چې غوږونه وی، هغه دې واورى چې روحُ القُدس جماعتونو ته څۀ فرمائى.

د لودیکیه جماعت دپاره پېغام

⑭ د لودیکیه د جماعت فرښتې ته دا پېغام ولیکه، دا پېغام د هغه چا د طرفه دے چې آمین دے، څوک چې وفادار رښتینے ګواه دے او د خُدائ پاک د نوى خلقت شروع ده. هغه فرمائى چې ⑮ ما ته ستا د ټولو عملونو پته ده، تۀ خو نۀ یخ یې او نۀ ګرم. کاش چې تۀ یا خو یخ وے یا ګرم. ⑯ نو چونکې نۀ خو تۀ ګرم یې او نۀ یخ، بلکې ترم یې، زۀ به تا د خپلې خولې نه وتُوکم. ⑰ ځکه چې تۀ وائې چې زۀ مالدار او دولتمند یم او د څۀ څیز حاجتمند نۀ یم. حقه خو دا ده چې تۀ په دې نۀ پوهېږې چې تۀ څومره قابلِ رحم، بدنصیبه، خوار، ړوند او بربنډ یې. ⑱ په دې وجه زۀ تا له دا مشوره درکوم چې زما نه په اور کښې صفا شوى سرۀ زر واخله چې مالدار شې او سپینې جامې رانه واخله چې ستا د بربنډتوب شرم پرې د لیدو نه پټ شى، او ملهم رانه واخله چې په سترګو کښې یې ولګوې او بینا شې. ⑲ زۀ چې چا سره مینه کوم هغوئ ملامته کوم او تربیت ورکوم، نو ځکه غیرت وکړه او توبه وباسه. ⑳ ګوره، زۀ په ور کښې ولاړ یم او ور وهم. او کۀ تۀ آواز اورې او ما ته ور کولاو کړې نو زۀ به درشم او یو بل سره به په شریکه روټۍ وخورو. ㉑ هر څوک چې کامیاب شى هغه به ما سره په تخت کښېنى، لکه څنګه چې زۀ په خپله کامیاب شوم او د خپل پلار سره د هغۀ په تخت کښېناستم. ㉒ د چا چې غوږونه وى، هغه دې واورى چې روحُ القُدس جماعتونو ته څۀ فرمائى.“

په آسمان کښې د خُدائ پاک عبادت

۴ ① د دې نه وروستو بیا ما نظر واچولو نو په آسمان کښې مې یو ور کولاو

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

ولیدو. نو چې اول کوم آواز ما واورېدو نو لکه د بیګل په شان یې ما ته خبرې کولې، "دلته پاس راشه چې زۀ به تا ته هغه وښایم څۀ چې به د دې نه پس خامخا کیږی." ۲ سمدستی د روحُ القُدس په وسیله ما یوه رویا ولیدله چې په آسمان کښې یو تخت وو او په تخت یو کس ناست وو. ۳ او هغه څوک چې هلته ناست وو د جاسپر او یمنی عقیق په شان ځلېدو، او د تخت نه چاپېره د بوږۍ تاَل وو چې د زمرودو په شان ځلېدو. ۴ او د تخت نه ګېرچاپېره څلېریشت نور تختونه وُو او په هغوئ څلېریشت مشران ناست وُو چې سپینې جامې یې اغوستې وې او د سرو زرو تاجونه یې په سر وُو. ۵ او د تخت نه د برېښنا رڼا او د تندر آوازونه راختل او د تخت نه وړاندې اووۀ مشعلونه بلېدل چې د خُدائ پاک اووۀ روحونه دی. ۶ او د تخت د وړاندې یې د شیشې سمندر وو چې د بلور په شان ښکارېدو. او د تخت نه چاپېره څلور جاندار وُو چې وړاندې وروستو یې سترګې وې. ۷ اول جاندار د ازمری په شان وو، دویم د غوائی په شان، د دریم مخ د بنی آدم په شان وو او څلورم لکه د الوتونکی باز په شان وو. ۸ دې څلورو جاندارو چې د هر یو شپږ وزرې وې او هر طرف ته یې سترګې وې، شپه او ورځ بغیر د دمې یې دا ثنا وئیله، "قُدوس، قُدوس، قُدوس، قادر مطلق خُدائ پاک، هغه چې وو، چې دے، او چې راتلونکے دے." ۹ او هرکله چې دا جاندار د هغه چا چې په تخت ناست دے او تل تر تله ژوندے دے، د هغۀ لوئی، عزت او شُکر ګزاری وکړی، ۱۰ نو هغه څلېریشت مشران هغۀ ته په سجده پرېوځی او عبادت یې کوی څوک چې په تخت ناست دے، او چې تل تر تله ژوندے دے، نو هغوئ خپل تاجونه د تخت په وړاندې هغۀ ته ږدی او وائی چې، ۱۱ "اے زمونږ مالِکه خُدایه پاکه، تۀ د لوئی، عزت او قُدرت لائق یې ځکه چې تا هر څۀ پیدا کړی دی او دا ستا په مرضۍ پیدا شوی دی او په وجود کښې راغلی دی."

طومار او ګډورے

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

۵ ۱ هغه څوک چې په تخت ناست وو ما د هغهٔ په ښى لاس کښې يو طومار
وليدو چې دننه او بهر دواړو طرفو ته پرې ليکل ؤُو او اووهٔ مهرونه پرې لګېدلى
ؤُو. ۲ او ما يوه طاقتوره فرښته وليده چې په اوچت آواز يې اعلان کولو چې،
”څوک د دې قابل دے چې طومار پرانيزى او مهرونه يې مات کړى؟“ ۳ خو
هيڅوک هم نهٔ وو، نهٔ په آسمان کښې، نهٔ په زمکه او نهٔ د زمکې د لاندې وو چې
طومار يې کولاو کړے وے او يا يې دننه کتلے وے. ۴ نو ما ډېر وژړل ځکه
چې هيڅوک هم د دې لائق نهٔ وو چې دا طومار يې پرانستلے شو يا چې يې ورته
کتلے شو. ۵ بيا په مشرانو کښې يو راته ووئيل چې، ”ژاړه مه ځکه چې د
يهوداه د قبيلې ازمرے چې د داؤد د نسل نه دے، هغه کاميابى حاصله کړې ده نو
طومار به پرانيزى او اووهٔ مهرونه به يې مات کړى.“ ۶ بيا ما د تخت په مينځ
کښې او د څلورو جاندارو او د مشرانو په مينځ کښې يو لکه د حلال شوى
ګډورى وليدو چې اووهٔ ښکرونه او اووهٔ سترګې يې وې چې د خُدائ پاک اووهٔ
روحونه دى چې ټولې دُنيا ته لېږلے شوى دى. ۷ او هغه ورغلو او څوک چې
په تخت ناست وو د هغهٔ د ښى لاس نه يې هغه طومار واخستو. ۸ کله چې هغهٔ
طومار واخستو نو څلور جاندار او څليريشت مشران د هغه ګډُورى په وړاندې په
سجده شول، او د هر يو سره يو ستار وو او ورسره د خوشبويۍ نه ډک د سرو
زرو جامونه ؤُو چې د مقدسينو دُعاګانې دى. ۹ او هغوئ دا نوے حمد وئيلو
چې، ”تهٔ د دې لائق يې چې طومار واخلې او د دې مهرونه کولاو کړې ځکه چې تهٔ
حلال کړے شوې او د خپلې وينې په فديه دې د خُدائ پاک دپاره د هر خيل، د
هرې ژبې او د هر قوم او خلق په بيعه واخستل. ۱۰ او د هغوئ نه تا د اِمامانو
بادشاهى جوړه کړه چې زمونږ د خُدائ پاک خِدمت وکړى او هغوئ به په زمکه
بادشاهى کوى.“ ۱۱ بيا چې ما وکتل نو د بېشميره فرښتو آوازونه مې واورېدل
چې هغه د تخت او د جاندارو او د مشرانو نه چاپېره وې او د هغوئ شمېر په
زرګونو او لکونو کښې وو، ۱۲ او هغوئ په زوره سندرې وئيلې چې، ”هغه
ګډُورے چې حلال کړے شو، د دې لائق دے چې ټول قُدرت، دولت، حِکمت،

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

لوئی، عزت، جلال او برکت حاصل کړی." ⁽¹³⁾ او بیا ما واورېدل چې ټول
مخلوقات چې په آسمان کښې، په زمکه باندې، د زمکې د لاندې یا په سمندر کښې
دی، هغوئ ټولو ثناء صِفت کولو چې، "د هغه چا څوک چې په تخت ناست دے
او ګډُوری ته برکت، عزت، شان او قُدرت دې تل تر تله وی." ⁽¹⁴⁾ او څلور واړو
جاندارو پرې، "آمین" ووې او مشران د عبادت دپاره په سجده پرېوتل.

اووۀ مهرونه

6 ⁽¹⁾ بیا ما ولیدل چې هغه ګډُوری په اوو مهرونو کښې یو مهر مات کړو او ما
د څلورو جاندارو نه په یو کښې د تندر په شان دا آواز واورېدو چې، "راشه." ⁽²⁾
نو ما وکتل چې هلته یو سپین آس ولاړ وو او د سوارۀ سره یې لینده وه. هغۀ ته
تاج ورکړے شو او هغه د فاتح په حیث په آس سور لاړو چې فتح بیا مومی. ⁽³⁾
کله چې ګډوری دویم مهر مات کړو نو ما واورېدل چې دویم جاندار وائی چې،
"راشه." ⁽⁴⁾ او یو بل آس بهر راووتو چې تک سور وو او د هغۀ سوارۀ ته دا
اختیار ورکړے شو چې د زمکې نه امن یوسی نو چې انسانان قتل و غارت
شروع کړی، او هغۀ له یوه لویه تُوره ورکړے شوه. ⁽⁵⁾ کله چې ګډُوری دریم
مهر مات کړو نو ما د دریم جاندار دا آواز واورېدو چې، "راشه." نو ما ولیدو
چې یو تور آس راغلو او د هغۀ د سوارۀ په لاس کښې یوه تله وه. ⁽⁶⁾ او ما د
څلورو جاندارو د مینځه یو آواز واورېدو چې وئیل یې چې، "د ورځې د مزدورۍ
نرخ به د غنمو یوه روټۍ او یا به د اوربشو درې روټۍ وی، خو د زیتُونو تېلو او
میو ته نقصان مۀ رسوئ." ⁽⁷⁾ کله چې ګډُوری څلورم مهر مات کړو نو ما د
څلورم جاندار دا آواز واورېدو چې، "راشه." ⁽⁸⁾ ما ولیدو چې زیړ آس وو او د
سوارۀ نوم یې مرګ وو او عالمِ ارواح ورپسې جُخت راروان وو. هغوئ ته د
څلورمې برخې زمکې اختیار ورکړے شوے وو چې په جنګ، په قحط، په وبا او
ځنګلی ځناور خلق مړۀ کړی. ⁽⁹⁾ هر کله چې ګډُوری پینځم مهر مات کړو نو ما

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

د قربان‌ګاه د لاندې د هغه ایماندارانو روحونه وکتل چې د خُدائ پاک د کلام او د
خپلې ګواهۍ په وجه قتل کړے شوی وُو. ١٠ هغوئ په زوره چغه کړه چې، ”اے
بادشاه مالِکه، پاکه او رښتونی خُدایه. ترڅو به تهٔ فېصله نهٔ کوې او د زمکې د
اوسېدونکو نه به زمونږ د وینې بدل وانهٔ خلې؟“ ١١ بیا هر یو ته سپینه چُوغه
ورکړے شوه او ورته یې ووئیل چې، ”تر هغې لږ صبر وکړئ چې په خِدمت کښې
ستاسو ټول ملګری ستاسو په شان ونهٔ وژلے شی.“ ١٢ بیا ما وکتل چې ګډُوری
شپږم مهر مات کړو او یوه سخته زلزله راغله او نمر د تبخې په شان تور شو او
سپوږمۍ مکمله لکه د وینو تکه سره شوه. ١٣ او ستوری د آسمان نه په زمکه
داسې راپرېوتل لکه چې د اینځر نه د سېلۍ طوفان په وجه کچه مېوه راپرېوځی.
١٤ او آسمان داسې فنا شو لکه طومار چې بند کړے شی او هر غر او هره
جزیره د خپله ځایه بېځایه شوه. ١٥ نو بیا د زمکې بادشاهانو، سردارانو،
جرنیلانو، مالدارانو، طاقتورو، غلامانو او آزادو ټولو خلقو په غارونو او د غرونو
په ګټانو کښې خپل ځانونه پټ کړل. ١٦ او هغوئ غرونو او ګټانو ته چغې وهلې
چې، ”په مونږ راپرېوځئ او مونږ د هغهٔ د سترګو نه چې د تخت دپاسه ناست دے
او د ګډُوری د قهر و غضب نه پټ کړئ. ١٧ ځکه چې د هغوئ د غضب لویه
ورځ راغلې ده او څوک ورته ودرېدے شی؟“

په یو لاک څلور څلوېښتو زرو بنی اِسرائیلو مُهر لګېدل

٧ ١ د دې نه پس ما څلور فرښتې د دُنیا په څلورو ګوټونو ولاړې ولیدلې چې
د دُنیا څلور واړه هواګانې یې قابو کړې وې نو چې په زمکه سمندر یا په یوه ونه
هم هوا ونهٔ لګی. ٢ بیا ما بله فرښته د نمرخاتهٔ نه په راختو ولیده چې د ژوندی
خُدائ پاک مهر ورسره وو او هغه څلورو فرښتو ته یې په زوره وئیل، چې چا ته
په زمکه او سمندر د نقصان ورکولو اختیار ورکړے شوے وو چې، ٣ ”تر
هغې سمندر، زمکې او ونو ته نقصان مهٔ رسوئ ترڅو چې مونږ د خُدائ پاک مُهر

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

د هغهٔ د خادِمانو په تندو نهٔ وی لګولے." ۴ او ما چې د هغوئ شمېر واورېدو
چا ته چې مهرونه لګولے شوی وُو او د بنی اِسرائیلو د ټولو خیلونو نه په یو لاک
څلور څلوېښت زرو مُهر ولګولے شو. ۵ دولس زره د یهوداه د قبیلې نه،
دولس زره د روبین د قبیلې نه، دولس زره د جاد د قبیلې نه، ۶ دولس زره د
آشر د قبیلې نه، دولس زره د نفتالی د قبیلې نه، دولس زره د منسی د قبیلې نه،
۷ دولس زره د شمعون د قبیلې نه، دولس زره د لیوی د قبیلې نه، دولس زره د
یساکار د قبیلې نه، ۸ دولس زره د زبولون د قبیلې نه، دولس زره د یوسف د
قبیلې نه، او دولس زره د بنیامین د قبیلې وُو.

د ټولو قومونو لویه ګڼه

۹ او د دې نه پس ما د خلقو لویه ګڼه ولیده چې بېشمېره وه، دا د ټولو
قومونو، ټولو خیلونو او د مختلفو ژبو د ویوونکو خلقو ګڼه د تخت او د ګډُوری د
وړاندې ولاړه وه. او هغوئ سپینې جامې اغوستې وې او د کجورو څانګې یې په
لاسونو کښې نیولې وې. ۱۰ او په زوره یې دا چغې وهلې چې، "خلاصون زمونږ
د خُدائ پاک دے څوک چې په تخت ناست دے، او د ګډُوری دے." ۱۱ او د
تخت نه او د مشرانو او څلورو ژوندارو نه چې ګېرچاپېره څومره فرښتې ولاړې
وې هغه ټولې فرښتې د تخت په وړاندې پړمخې پرېوتلې او د خُدائ پاک عبادت
یې وکړو، ۱۲ هغوئ وئیل چې، "آمین. برکت، لوئی، حِکمت، شُکر ګزاری،
عزت، قُدرت او زور دې تل تر تله زمونږ د خُدائ پاک وی، آمین." ۱۳ بیا
مشرانو کښې یو ما ته مخ راواړولو او تپوس یې وکړو چې، "دا خلق چې سپینې
جامې یې اغوستې دی، څوک دی او د کومې راغلی دی؟" ۱۴ ما جواب ورکړو
چې، "زما مالِکه، تهٔ خبر یې." بیا هغهٔ ما ته وفرمائیل چې، "دا هغه کسان دی چې
د لوئ مصیبتونو نه راغلی دی، هغوئ خپلې جامې د ګډُوری په وینو وینځلې او
په هغې سپینې کړې دی. ۱۵ په دې وجه خو دوئ د خُدائ پاک د تخت د
وړاندې ولاړ دی او د خُدائ پاک په کور کښې شپه او ورځ د هغهٔ په عبادت کښې

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

لګيا دی، او هغه چې په تخت ناست دے، هغه به دوئ له پناه ورکړی. ۱۶ هغوئ
به بيا هيڅکله نۀ اوږی کيږی، نۀ تږی کيږی، نمر به دوئ نۀ تنګوی او نۀ به تېزه
ګرمی تکليف وررسوی. ۱۷ ځکه چې هغه ګډُورے چې د تخت په مينځ کښې
دے، هغه به د دوئ شپونکے وی او هغه به دوئ د ژوندون د اوبو چينو ته بوځی،
او خُدائ پاک به د دوئ د سترګو نه ټولې اوښکې پاکې کړی."

اوؤم مُهر او د سرو زرو د سوزولو مجمر

٨ ۱ کله چې ګډُوری اوؤم مُهر کولاو کړو نو تقريباً تر نيمې ګينټې پورې په
آسمان کښې خاموشی وه. ۲ بيا ما هغه اووۀ فرښتې وليدلې چې د خُدائ پاک
په وړاندې ولاړې وې، او هغوئ ته اووۀ بيګلونه ورکړے شول. ۳ بيا يوه بله
فرښته د سرو زرو مجمر په لاس راغله او د قربانګاه سره ودرېده او هغې ته ډېره
زياته خوشبوئی ورکړے شوه چې د تخت د وړاندې د سرو زرو په قربانګاه يې د
ټولو مقدسينو د دُعا سره پيش کړی. ۴ او د فرښتې د لاس نه د خوشبويۍ د
سوزولو لوګے د مقدسينو د دُعا سره پاس خُدائ پاک ته ورسېدو. ۵ بيا
فرښتې مجمر راواخستو، د قربانګاه د اور نه يې ډک کړو او په زمکه يې راګزار
کړو، نو بيا د تندر ګړزار، برېښنا او زلزله راغله.

د بيګل آواز

۶ بيا هغه اووۀ فرښتې چې ورسره اووۀ بيګلونه وُو، غږولو ته تيارې وې. ۷
وړومبۍ فرښتې خپل بيګل وغږولو نو اور اوږلۍ د وينې سره په زمکه راوورېدل
او د زمکې دريمه حِصه وسوزېدله او د ونو دريمه حِصه وسوزېدله او ټول شنۀ
واښۀ وسوزېدل. ۸ بيا کله چې دوېمې فرښتې خپل بيګل وغږولو نو لکه يو لوئ
غر چې اور پرې بل وی، سمندر ته وغورزولے شو او د سمندر دريمه حِصه وينه
شوه، ۹ او په دې باندې د سمندر دريمه حِصه ژوندی مخلوقات مړۀ شول او د

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

سمندری جهازونو دریمه حِصه په اوبو کښې ډوب شول. ۱۰ نو بیا دریمې
فرښتې خپل بيګل وغږولو نو يو لوئ ستورے له آسمان نه راوغورزېدو چې د
مشعل په شان بلېدو او دا د سيندونو او چينو په دريمه حِصه ورپرېوتو. ۱۱ د
ستورى نوم ګنډير وو. او د اوبو دريمه حِصه د ګنډير په شان ترخه شوه او ډېر
زيات خلق د دې ترخو اوبو څښلو په وجه مړهٔ شول. ۱۲ بيا څلورمې فرښتې
خپل بيګل وغږولو نو دې سره د نمر دريمه حِصه او د سپوږمۍ او د ستورو
دريمه حِصه ووهلے شوه نو د دوئ دريمه حِصه تيارهٔ شوله او د ورځې دريمه
حِصه رڼا ختمه شوه او دغه شان د شپې دريمه حِصه رڼا هم ختمه شوه. ۱۳
بيا ما وليدل چې يو باز په آسمان کښې بره والوتو او په اوچت آواز يې دا نعرې
وهلې چې، ”افسوس، افسوس، افسوس، د زمکې په اوسېدونکو باندې، ځکه چې
هغه درې نورې پاتې فرښتې به هم اوس خپل بيګل غږوى.“

٩ ۱ بيا پينځمې فرښتې خپل بيګل وغږولو او ما يو ستورے وليدو چې د
آسمان نه زمکې ته راپرېوتے وو او هغه ستورى ته د عالمِ ارواح چابياني ورکړے
شوې وې. ۲ کله چې هغهٔ عالمِ ارواح کولاو کړه نو د هغه لوئې کندې نه د بټۍ
په شان لوګے راوختلو او د عالمِ ارواح لوګى نمر او باد تور کړل. ۳ بيا د
لوګى نه په زمکه مُلخان راغلل او هغوئ د زمکې د لړمانو په شان د چيچلو
اختيار ورکړے شو. ۴ هغوئ ته دا حُکم ورکړے شوے وو چې واښو، ونو، او
بوټو ته هيڅ نقصان ونهٔ رسوئ خو بس هغه کسانو ته تکليف ورکړئ د چا په تندى
چې د خُدائ پاک مهر نهٔ وى لګېدلے. ۵ هغوئ ته اجازت ورکړے شوے وو
چې د پينځو مياشتو پورې هغوئ ته عذاب ورکړئ، خو دا نه چې هغوئ مړهٔ کړئ
او د هغوئ عذاب لکه د لړم د تک په شان وو. ۶ په دې ورځو کښې به خلق
مرګ غواړى خو مرګ به ورته نهٔ ملاوېږى، هغوئ به د مرګ خواهش کوى خو
مرګ به د هغوئ نه تښتى. ۷ دا مُلخان لکه د جنګى آسونو په شان وُو او د
هغوئ په سرونو تاجُونه لکه د سرو زرو په شان وُو او د هغوئ مخونه د انسان په

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

شان ؤُو. ۸ او د هغوئ وېښتهٔ د ښځو د وېښتو په شان وو او د هغوئ غاښونه
د زمرو د غاښونو په شان ؤُو. ۹ د هغوئ زغرې لکه د اوسپنو د زغرو په شان
وې او د هغوئ د وزرونو آوازونه لکه د ډېرو جنګی ګاډو د آسونو په شان ؤُو کوم
چې حمله کوونکی وی. ۱۰ د هغوئ په لکو کښې د لړمانو په شان لشې وې او د
هغوئ ټک ورکولو به انسانان تر پینځو میاشتو پورې عذابول. ۱۱ او د هغوئ
بادشاه د عالمِ ارواح فرښته وه چې په عبرانئ ژبه کښې د هغې نوم ابدون، او په یونانئ
ژبه کښې اپولیون، یعنې تباه کوونکے دے. ۱۲ اولنے افسوس تېر شو خو دوه
نور لا راتلونکی دی. ۱۳ بیا هغه شپږمې فرښتې خپل بیګل وغږولو او ما یو آواز
واورېدو چې د خُدائ پاک په وړاندې ولاړ د سرو زرو د قربانګاه د څلورو
ښکرونو د مینځ نه راووتو. ۱۴ هغهٔ شپږمې فرښتې ته ووئیل چا سره چې بیګل
وو چې، ”د لوئ فرات د سیند په غاړه تړلې څلور فرښتې آزادې کړه.“ ۱۵ نو
هغه څلور فرښتې آزادې کړے شوې څوک چې د دریمې برخې بنی آدمو د وژلو
دپاره د دې کال، د دې میاشتې، د دې ورځې او د دې ساعت دپاره مقرر شوې
وې. ۱۶ نو ما ته ووئیلے شول چې په آسونو د سوارو فوجیانو شمېر شل کروړه
وو. ۱۷ او دغسې ما هغه آسونه او د هغوئ سوارهٔ په خپله رویا کښې ولیدل،
هغوئ د اور په شان ځلېدونکی سرې، آسمانی رنګې او د ګوګړو په شان زېړې
زغرې اغوستې وې. او د آسونو سرونه یې د زمرو د سرونو په شان ؤُو او د
هغوئ خولې نه اور، لوګے او ګوګړ راوتل. ۱۸ په دې درې افتونو د دُنیا دریمه
حِصه خلق مړهٔ شول یعنې په اور، لوګی او ګوګړو کوم چې د هغوئ د خولې نه
راوتل. ۱۹ د آسونو طاقت د هغوئ په خولو او لکو کښې وو. نو د هغوئ د لکو
لکه د ماراانو په شان سرونه ؤُو او د انسانانو د زخمی کولو طاقت ورسره وو.
۲۰ خو دې افتونو کښې چې کوم انسانان ژوندی پاتې شول هغوئ د خپلو بدو
عملونو نه توبه ونهٔ ویستله. او هغوئ د پیریانو او د سرو زرو، سپینو زرو، زېړو،
کاڼو او د لرګو نه د جوړو شوو بُتانو عبادت کول پرې نهٔ ښودل، کوم بُتان چې نهٔ
لیدلے او نهٔ اورېدلے او نهٔ ګرځېدلے شی. ۲۱ او نهٔ هغوئ د خپلو قتلونو،

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

جادوګرئ، حرامکارئ، او نهٔ يې د خپلو غلاګانو نه توبه وويستله.

فرښته او ورکوټے طومار

۱۰ ⑴ بيا ما يوه بله طاقتوره فرښته د آسمان نه په راکوزېدو وليده چې په
وريځ کښې پټه وه او چې د بوډۍ ټال يې په سر وو، مخ يې د نمر په شان ځلېدو
او پښې يې د اور د ستنو په شان وې. ⑵ او د هغې په لاس کښې يو ورکوټے
پرانستلے شوے طومار وو. هغې ښۍ پښه په سمندر کښې کېښوده او ګسه پښه
يې په زمکه اېښې وه. ⑶ بيا هغې د ازمرئ د غړمبار په شان يوه لويه چغه
وويستله او کله چې هغې چغه کړه نو اووهٔ تندرونه وګړزېدل. ⑷ او کله چې اوو
واړه تندرونه وګړزېدل، نو ما دا ليکل نو بيا ما د آسمان نه يو آواز واورېدو چې
وئيل يې، ”دا پټ وساته څهٔ چې اوو واړه تندرونو ووئيل، او دا مهٔ ليکه.“ ⑸ بيا
هغه فرښته کومه چې ما په سمندر او په زمکه ولاړه ليدلې وه هغې خپل ښے لاس
آسمان طرف ته اوچت کړو. ⑹ او قسم يې په هغه چا وخوړلو ځوک چې تل تر
تله ژوندے دے چا چې په آسمان، زمکه، سمندر او هر څهٔ چې په دوئ کښې دى
پېدا کړى دى. هغهٔ ووئيل چې، ”نور انتظار کول به نهٔ وى. ⑺ په هغه ورځو چې
کله اوومه فرښته خپل بيګل وغږوى نو د خُدائ پاک پټ رازونه به پوره شى څنګه
چې هغهٔ خپلو خادِمانو نبيانو ته فرمائيلى وُو.“ ⑻ هغه آواز چې ما د آسمان نه
اورېدلے وو، بيا ما سره په خبرو شو او وې فرمائيل چې، ”لاړ شه او په سمندر
او په زمکه ولاړې فرښتې د لاس نه هغه پرانستلے شوے طومار واخله.“ ⑼ نو
زهٔ هغې فرښتې له لاړم او ورته مې ووئيل چې، ”ما ته هغه پرانستلے شوے
ورکوټے طومار راکړه.“ نو هغې ما ته ووئيل چې، ”دا واخله او وې خوره، دا به
ستا خېټه ترخه کړى خو ستا په خولهٔ کښې به لکه د شاتو خوږ وى.“ ⑽ نو ما
هغه ورکوټے طومار د فرښتې د لاس نه واخستو او ومې خوړلو. دا زما په خولهٔ
لکه د شاتو خوږ ولګېدو خو چې مې تېر کړو نو زما خېټه يې ترخه کړه. ⑾ بيا

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

ما ته ووئیلے شُو چې، "دا ضروری دی چې تهٔ د ډېرو خلقو او قومونو او ژبو او
بادشاهانو په حقله پېشګوئي وکړې."

دوه ګواهان

۱۱ ۱ ما ته د ناپ کولو د ګز په شان یوه لښته راکړے شوه او راته ووئیلے
شو چې، "اوس پاڅه او د خُدائ پاک کور او قربانګاه کچ کړه او عبادت
کوونکی شمار کړه. ۲ خو د خُدائ د کور بهر دربار مهٔ کچ کوه ځکه چې دا
غېرو قومونو ته ورکړے شوے دے او هغوئ به دا مقدس ښار تر دوو څلوېښتو
میاشتو پورې د پښو لاندې کړی. ۳ او زهٔ به خپل دوه ګواهان د ټاټ جامې
اغوستې د پېشګویۍ دپاره مقرر کړم او دوئ به تر دولس سوه شپېتو ورځو پورې
نبوت کوی." ۴ دا هغه دوه د زیتون ونې او دوه ډیوټونه دی کوم چې د زمکې د
مالِک د وړاندې ولاړ دی. ۵ کهٔ څوک دوئ ته نقصان رسول غواړی نو د دوئ
د خولې نه اور راوځی او د دوئ دشمنان به وسوزوی او دغه شان به هر هغه
څوک چې دوئ ته نقصان رسول غواړی، نو هغوئ به په دې طریقه مړهٔ کړے
شی ۶ هغوئ سره به دا اختیار وی چې آسمان بند کړی چې د دوئ د پېشګویۍ
په دور کښې به بیا باران ونهٔ شی، او په اوبو د دوئ دا اختیار هم شته چې وینې
ترې جوړې کړی او چې څومره غواړی دومره افتونه په زمکه راولی. ۷ کله
چې دوئ خپله ګواهی پوره کړی نو د عالمِ ارواح نه به هغه بلا راوځی او دوئ
سره به جنګ ونښلوی او کامیابه به شی او مړهٔ به یې کړی. ۸ او د هغوئ
لاشونه به د لوئ ښار په کوڅو کښې پراتهٔ وی، چې د مِثال په توګه ورته سدوم او
مِصر وئیلے شی، په کوم ځائ کښې چې د دوئ مالِک هم په سولۍ شوے وو.
۹ تر درې نیمو ورځو پورې به خلق، د هرې قبیلې، د هرې ژبې او د هر قوم نه
د دوئ لاشونو ته ګوری او د دوئ د لاشونو د ښخولو اجازت به ورنهٔ کړی. ۱۰
د زمکې ټول خلق به ورته په سترګو کښې خاندی او خوشحالۍ به کوی او یو بل

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

ته به تحفې ورکوی ځکه چې دې دواړو نبیانو د زمکې ټول خلق عذابول. ۱۱ خو د درې نیمو ورځو نه پس خُدائ پاک په هغوئ کښې د ژوند ورکولو روح واچولو او هغوئ په خپلو پښو ودرېدل او چا چې دا ولیدل، هغوئ ټول یرېدل. ۱۲ بیا دوئ یو اوچت آواز د آسمان نه واورېدو چې هغوئ ته یې وئیل چې، "دلته راشئ." او هغوئ په وریځو کښې آسمان ته وختل او دشمنانو هغوئ ته کتل. ۱۳ هم په دغه وخت یوه سخته زلزله راغله، او د ښار لسمه حِصه راوغورزېدله. اووۀ زره کسان په دې زلزله کښې هلاک شول او نورو په یره کښې د آسمانی خُدائ پاک ثنا وئیله. ۱۴ دویم افسوس تېر شو خو ګورئ دریم زر راتلونکے دے.

اوؤم بیګل

۱۵ بیا اوومې فرښتې خپل بیګل وغږولو او په آسمان کښې په زوره دا چغې شوې چې وئیل یې چې، "د دُنیا د بادشاهۍ حق زمونږ د مالِک خُدائ او د هغۀ د مسیح دے او هغه به تل تر تله حکومت کوی." ۱۶ بیا هغه څلیریشت مشران چې د خُدائ پاک د وړاندې په خپلو تختُونو ناست وُو، هغوئ پړمخې په سجده پرېوتل او د خُدائ پاک عبادت یې وکړو، ۱۷ او دا یې وئیل چې، "اے مالِکه قادر مطلق خُدایه، مونږ ستا شُکر کوُو، تهٔ چې یې او چې وې، ځکه چې تا خپل لوئ طاقت استعمال کړو او بادشاهی دې شروع کړه. ۱۸ قومونه د قهر نه ډک شوی دی خو اوس ستا د قهر وخت راغلے دے، دا د مړو د عدالت کولو وخت دے. ستا د خادِمانو نبیانو د اجر وخت او ستا د مقدسینو او د هغه ټولو خلقو د لویو نه واخله تر وړو پورې د اجر ورکولو وخت راغلے دے، څوک چې ستا د نوم نه یرېدل. او دا اوس د هغوئ د تباه کېدلو وخت دے چا چې په زمکه کښې تباهی راوستله." ۱۹ نو بیا په آسمان کښې د خُدائ پاک کور پرانستے شو او په هغه کور کښې د هغۀ د لوظ صندوق ښکاره شو، او بیا د برېښنا شُغلې، د تندر ګړزار، زلزله او د ږلۍ یو لوئ طوفان راغلو.

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

ښځه او اژدها

۱۲ ۱ نو بيا په آسمان کښې يوه لويه نښه ښکاره شوه چې يوه ښځه وه چې
نمر يې لکه د جامو اغوستے وو او سپوږمۍ د هغې د پښو لاندې وه او د هغې په
سر د دولسو ستورو تاج وو. ۲ هغه اُميدواره وه او د ماشوم د پېدا کېدو د درد
په وجه يې چغې وهلې. ۳ بيا يوه بله نښه په آسمان کښې ښکاره شوه چې يوه
لويه سره اژدها وه چې اووهٔ سرونه او لس ښکرونه يې وُو او په سرونو يې اووهٔ
واړه تاجونه وُو. ۴ هغې په خپله لکۍ دريمه حِصه ستورى د آسمان نه راښکل
او په زمکه يې راغورزول. اژدها د هغې ښځې په وړاندې ودرېدله چې د ماشوم د
پېدا کېدو په دردونو آخته وه د دې دپاره چې هر کله چې د هغې ښځې بچے وشى
چې لواړ يې تېر کړى. ۵ د هغې ماشوم پېدا شو چې هلک وو کوم چې به په
ټولو قومونو يعنې زورَور حکومت کوى. خو د هغې ماشوم سمدستى خُدائ پاک
ته ونيولے شو او د هغهٔ تخت ته راوستے شو. ۶ او ښځه بيابان ته وتښتېدله
چرته چې د هغې د ساتنې دپاره خُدائ پاک ځائ تيار کړے وو چې هلته به د هغې
د دولسو سوو شپېتو ورځو پورې حفاظت کېږى. ۷ بيا په آسمان کښې جنګ
ونښتو. ميکائيل او د هغې فرښتو د اژدها خلاف جنګ وکړو. او اژدها او د هغې
فرښتو هم د هغوئ خلاف جنګ وکړو. ۸ خو اژدها شکست وخوړو او د خپلو
ملګرو سره د آسمان نه وشړل شو. ۹ نو دا لويه اژدها لاندې راوغورزولے
شوه، هغه زوړ مار چې شېطان يا اِبليس بللے شى چې ټوله دُنيا يې دوکه کړې
ده، هغه د خپلو فرښتو سره لاندې زمکې ته راګزار کړے شو. ۱۰ بيا ما په
آسمان کښې يو اوچت آواز واورېدو چې داسې يې وئيل چې، ”اوس خلاصون،
قُدرت او زمونږ د خُدائ پاک بادشاهى او د هغهٔ د مسيح اختيار راغلے دے،
ځکه چې زمونږ په ورونو اِلزام لګوونکى چې شپه او ورځ زمونږ د خُدائ پاک په
مخکښې په هغوئ اِلزام لګوى، نو هغه د آسمان نه سر د لاندې راغورزولے شوى
دى. ۱۱ خو هغوئ په هغهٔ د ګډُورى د وينې او د هغوئ د ګواهۍ کولو په وسيله

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

کامياب شول، او هغوئ خپل ځان عزيز ونهٔ ګڼلو تر دې چې مرګ ته تيار شول.
۱۲ نو اے آسمانونو او په دې کښې اوسېدونکو خلقو، خوشحالى کوئ. خو اے
زمکې او سمندره، په تاسو دې افسوس وى ځکه چې اِبليس ډېر په غصه تاسو ته
ښکته راغلو ځکه چې هغه خبر دے چې د هغهٔ وخت لنډ دے.“ ۱۳ نو چې کله
اژدها خپل ځان په زمکه راغورزېدلے وليدو نو هغه، هغه ښځې پسې شوه چې
زوئ يې شوے وو. ۱۴ خو ښځې ته د لوئ باز دوه وزرونه ورکړے شول نو چې
هغه په بيابان کښې د اژدها نه خپل هغه ځائ ته والوځى چرته چې به تر درې نيم
کالو پورې د هغې خيال وساتلے شى او محفوظه وى. ۱۵ بيا اژدها د خپلې
خولې نه د اوبو يو سېلاب وبهيولو چې هغه ښځه لاهو کړى. ۱۶ خو زمکې د
ښځې مدد وکړو، او د اژدها د خولې هغه سېلاب يې تېر کړو. ۱۷ بيا اژدها هغه
ښځې ته غصه شوه او د هغې د نور نسل سره د جنګ دپاره لاړه، دا هغه خلق
دى چې د خُدائ پاک حُکمونه منى او د عيسىٰ په ګواهۍ ټينګ ولاړ دى. ۱۸ بيا
اژدها د سمندر په غاړه ودرېده.

اولنۍ بلا

۱۳ ۱ بيا ما د سمندر نه يوه بلا په راوتو وليده. د هغې لس ښکرونه او اووهٔ
سرونه وُو، او د هغې په ښکرونو لس واړه تاجونه وُو او د دې په هر سر د کُفر
جدا جدا نومونه وُو. ۲ او کومه بلا چې ما وليده، هغه د پړانګ په شان وه خو
د هغې پښې د ميلو په شان وې او خولهٔ يې د ازمرى په شان وه. او اژدها هغې ته
خپل طاقت، بادشاهى او لوئ اختيار ورکړو. ۳ داسې ښکارېده چې د هغې يو
سر د مرګى ګزار خوړلے وو خو د هغې ګزار ټيک شوے وو او ټوله دُنيا په هغې
بلا پسې په حيرانتيا روانه وه. ۴ هغوئ د اژدها عبادت وکړو ځکه چې هغې
خپل اختيار بلا ته ورکړو، هغوئ د بلا عبادت هم وکړو او دا يې ووئيل چې،
”څوک د دې بلا په شان زورَوره ده، او څوک د دې خلاف جنګ کولے شى؟“
۵ او بلا ته دا اختيار ورکړے شو چې غټې غټې او د کُفر خبرې وکړى، او تر

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

دوو څلوېښتو مياشتو پورې د حکومت کولو اجازت ورکړے شو. ۶ هغې په خپله خوله د خُدائ پاک خلاف د کُفر خبرې وکړې او د خُدائ نوم او د هغهٔ د استوګنې ځائ او آسمانی مخلوق پسې يې کُفر وغرولو. ۷ هغې ته دا اجازت هم ورکړے شو چې د مقدسينو سره جنګ وکړی او پرې کامیابه شی، او په ټولو خيلونو او خلقو، ژبو او قومونو اختيار ورکړے شو. ۸ او د زمکې ټول اوسېدونکی به د هغې عبادت وکړی هغوئ ټول د چا نومونه چې د هغه حلال شوی ګډُوری د ژوندون په کِتاب کښې د ازل نه ليکلے شوی نهٔ دی. ۹ د چا چې غوږونه وی هغه دې واوری. ۱۰ کهٔ چا ته قېدېدل وی هغه به قېد شی، کهٔ څوک په تُوره قتل کېدل وی نو هغه به په تُوره قتل شی. په دې مقدسينو ته زغم او ايمان په کار دے.

دويمه بلا

۱۱ بيا ما يو بله بلا وليده چې د زمکې نه راووتله، د هغې د ګډُوری په شان دوه ښکرونه وُو او دې د اژدها په شان خبرې کولې. ۱۲ هغه د اولنۍ بلا ټول اختيار د هغې په ځائ استعمالوی، زمکه او د دې اوسېدونکی دې خبرې ته مجبوروی چې د اولنۍ بلا عبادت وکړی چې د چا د مرګی زخم تيک شوے دے. ۱۳ هغې غټې معجزې کولې تر دې چې د خلقو په وړاندې يې د آسمان نه زمکې ته اور نازل کړو. ۱۴ او هغې له دا اختيار ورکړے شو چې د هغې اولنۍ بلا په ځائ معجزې وکړی او د دُنيا اوسېدونکی دوکه کړی او ورته يې حُکم وکړو چې د هغې اولنۍ په شان يو بُت جوړ کړئ چې د تُورې ګزار يې خوړلے وو خو بيا هم لا ژوندې وه.
۱۵ او ورته دا اختيار ورکړے شو چې د بلا په بُت کښې ساه واچوی نو چې د خبرو طاقت هم ورکړی او هغوئ څوک چې ورته سجده نهٔ کوی، مړهٔ کړی. ۱۶ هغهٔ دا هم وکړل چې واړهٔ او لوئ، مالداره او غريب، آزاد او غلامان ټول دې په ښی لاس يا په تندی يوه نښه ولګوی. ۱۷ او چا ته هم د څهٔ اخستلو يا خرڅولو اجازت تر هغې نهٔ وو ترڅو پورې به چې د دې بلا نښه، يا د هغې د نامې شمېره

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

پرې نهٔ وه. ⑱ نو په دې وخت کښې د دې حکمت ضرورت دے. څوک چې پوهه وى هغه دې د دې بلا د نامې د شمېرې حساب وکړى، دا شمېره د يو سړى ده او د هغهٔ د شمېرې حساب شپږ سوه شپږ شپېتهٔ دے.

د يو لاک څلور څلوېښت زره کسانو حمد

۱۴ ① بيا ما وليدل چې د صيون په غرهٔ باندې ګډُورے ولاړ وو چې ورسره يو لاک څلور څلوېښت زره کسان وُو چې په تندو يې د هغهٔ نوم او د هغهٔ د پلار نوم ليکلے شوے وو. ② او ما د آسمان نه داسې آواز واورېدو لکه د سيند د اوبو غړمبار او يا لکه د تندر د ګړزار، او دا د هغه آوازونو په شان وو لکه چې ستار غږوونکى خپل ستارونه غږوى. ③ او هغوئ د تخت او د څلورو ژوندو او مشرانو په وړاندې يو نوے حمد وئيلو، او دا حمد بې د هغه يو لاک څلور څلوېښت زرو کسانو نه چې د زمکې نه په بيعه اخستے شوى وُو، او د دوئ نه بغېر بل هيچا نهٔ شو زده کولے. ④ دا هغه خلق دى چا چې خپل ځانونه د ښځو سره د يو ځائ کېدو نه ساتلى دى، او ګډُورى پسې روان دى چرته چې هم ګډُورے ځى. دوئ د خُدائ پاک او د ګډُورى دپاره د بنى آدمو نه د اولنۍ مېوې په طور په بيعه اخستے شوى دى. ⑤ د هغوئ ژبو کله دروغ نهٔ وو وئيلى او هغوئ بې‌داغه دى.

د درېو فرښتو پېغامونه

⑥ بيا ما د آسمان په مينځ کښې بله فرښته په الوتو وليدله چې د زمکې هر قوم، خيل، ژبې او خلقو له يې د تل زيرے ورکولو. ⑦ هغې په اوچت آواز چغې کړې چې، ”د خُدائ پاک نه يرېږئ او د هغهٔ ثنا ووايئ ځکه چې د هغهٔ د عدالت وخت راغلے دے. او د هغهٔ عبادت وکړئ چا چې آسمان او زمکه، سمندر او د اوبو چينې پيدا کړې دى.“ ⑧ بيا هغې نه وروستو بله دويمه فرښته راغله او هغې

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

وئیل چې، ”وغورزېدو، لوئ بابل وغورزېدو چې په ټولو قومونو يې د خپلې زناکارۍ او مستۍ د شرابو نه څښلې دی.“ ﴿٩﴾ بيا هغې نه وروستو بله دريمه فرښته راغله او په اوچت آواز يې چغې کړې، ”هر هغه څوک چې د بلا او د هغې بُت ته عبادت کوی او د هغې نښه په تندی يا په خپل لاس لګوی، ﴿١٠﴾ هغوئ به د خُدائ پاک د قهر او د غضب مے وڅښی کوم چې هغهٔ د خپل سخت غضب په پيالۍ کښې اچولې دی. هغوئ به د پاکو فرښتو او د ګډُورى په وړاندې په اور او د ګوګړو په شغلو کښې عذابولے شی. ﴿١١﴾ او د هغوئ د عذاب لوګے به تل تر تله راوچتيږی او هر هغه څوک چې بلا يا د هغهٔ د بُت عبادت کوی يا د هغهٔ د نوم نښه اخلی، د هغوئ به نهٔ د شپې او نهٔ د ورځې آرام وی.“ ﴿١٢﴾ په دې کښې د هغه مقدسينو زغم او برداشت ضرور دے چې د خُدائ پاک حُکمونه منی او د عيسىٰ وفادار پاتې کيږی. ﴿١٣﴾ نو بيا ما د آسمان نه يو آواز واورېدو چې وئيل يې، ”دا وليکه، بختور دی هغه څوک چې د دې نه پس به په مالِک کښې مرهٔ کيږی.“ او روحُ القُدس فرمائى چې، ”بېشکه بختور دی ځکه چې له دې نه پس به هغوئ د کړېدو نه په آرام وی، ولې چې د دوئ نيک عملونه به ورسره ملګرى وی.“

د دُنيا لَو کېدل

﴿١٤﴾ بيا ما وکتل نو يوه سپينه وريځ راښکاره شوه او په هغې چې څوک ناست وو هغه د اِبن آدم په شان وو. د هغهٔ په سر د سرو زرو تاج وو او په لاس کښې يې تېرهٔ لور وو. ﴿١٥﴾ يوه بله فرښته د خُدائ د کور نه بهر راووتله او په وريځ ناست ته يې په اوچت آواز ووئيل چې، ”خپل لور ورواچوه او وريبه، ځکه چې د فصل د ريبلو وخت راغلے دے او د دُنيا فصل مکمل پوخ شوے دے.“ ﴿١٦﴾ نو هغه څوک چې په وريځې ناست وو هغهٔ خپل لور دُنيا ته ورواچولو او د هغې فصل يې وريبلو. ﴿١٧﴾ بيا يوه بله فرښته د خُدائ پاک د آسمانى کور نه راووتله او د هغې سره هم يو تېرهٔ لور وو. ﴿١٨﴾ او بيا بله فرښته د قربانګاه نه راووتله، دا هغه فرښته وه چې په اور يې اختيار وو، او هغې د تېرهٔ لور لرونکى ته په اوچت آواز

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

چغه کړه چې، ”خپل تېرۀ لور ورواچوه او په زمکه د انګورو د بوټو نه فصل
راغونډ کړه ځکه چې انګور يې پاخۀ شوی دی.“ (١٩) نو فرښتې خپل لور
ورواچولو او په دُنيا يې د انګورو د بوټو فصل راټول کړو او هغه يې د خُدائ پاک
د غضب په هغه لويه لنګرئ کښې ورواچول. (٢٠) انګور يې د ښار نه بهر په
لنګرئ کښې دومره نچوړ کړل چې تر يو سل اتيا ميله پورې د هغې نه د وينو
سېلاب روان شو او دا وينې دومره بره رواني وې چې د آسونو واګو ته
اورسېدې.

فرښتې او آخرى اووۀ افتونه

١٥ (١) بيا ما په آسمان کښې بله يوه لويه او عجيبه نښه وليدله. اووۀ فرښتې
وې چې ورسره د ټولو نه آخرى اووۀ افتونه وُو، ځکه چې په دې افتونو سره د
خُدائ پاک قهر سوړ شو. (٢) او ما وليدل چې د شيشې د سمندر په شان
راښکاره شو چې اور په کښې ګډ شوے وو، او د شيشې د سمندر سره هغه خلق
ولاړ وُو چې په بلا او د هغې د بُت او د هغې د نوم په شمېر فتح مونډلې وه. د
هغوئ په لاسونو کښې د خُدائ پاک ورکړې ستارونه وُو. (٣) هغوئ د خُدائ
پاک د غلام موسىٰ او ګډُورى حمدونه ووئيل چې، ”اے مالِکه قادر مطلق خُدايه
پاکه، ستا کارونه لوئ او عجيبه دى او ستا لارې د حق او رښتيا دى، اے د
قومونو بادشاه. (٤) اے مالِکه خوک به يره ونۀ کړى او ستا د نوم لوئى به ونۀ
کړى؟ ځکه چې يواځې تۀ پاک يې. ټول قومونه به راشى او ستا په وړاندې به
عبادت وکړى ځکه چې ستا د صداقت کارونه ښکاره شوى دى.“ (٥) او د دې
نه پس ما وليدل چې په آسمان کښې د خُدائ په کور کښې د ګواهئ د خيمې پاک
ځائ کولاو شو، (٦) او د هغې نه اووۀ فرښتې د اوو افتونو سره راووتلې او
هغوئ د کتان جامې اغوستې وې چې صفا او ځلېدونکې وې او په سينو يې د
سرو زرو سينه بندونه وُو. (٧) بيا په ځلورو جاندارو کښې يو هغه اووۀ فرښتو ته

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

د سرو زرو اووۀ جامونه ورکړل چې د خُدائ پاک د قهر نه ډک وُو، د هغه خُدائ
پاک چې تل تر تله ژوندے وی. ۸ او د خُدائ پاک کور د خُدائ د جلال او
قُدرت د لوګی نه ډک شو او تر هغې هيڅوک ورننوتے نۀ شو ترڅو چې د اووۀ
فرښتو اووۀ افتونه پوره شوی نۀ وُو.

د خُدائ پاک د قهر جامونه

١٦ ١ بيا ما د خُدائ پاک د کور نه يو اوچت آواز واورېدو چې هغه اووۀ
فرښتو ته يې وئيل چې، "لاړې شئ او د خُدائ پاک د قهر اووۀ جامونه په زمکه
توئ کړئ." ٢ نو اوله فرښته لاړه او په زمکه يې خپل جام توئ کړو او د ناسور
خوراکی دانې په هغه خلقو ښکاره شوې چې د بلا نښه يې په ځان کښې وه او هغه
بُت ته يې عبادت کړے وو. ٣ او دوېمې فرښتې خپل جام په سمندر کښې توئ
کړو او د هغې اوبۀ د مړی د وينې په شان شوې او په سمندر کښې هر ژوندے
څيز مړ شو. ٤ او دريمې فرښتې خپل جام په دريابونو او په چينو کښې توئ
کړو او وينې شول. ٥ بيا ما واورېدل چې په اوبو اختيار لرونکې فرښتې ووئيل
چې، "اے قُدوسه خُدايه، تۀ چې يې او وې، تۀ په خپل عدالت کښې صادق يې.
٦ ځکه چې هغوئ د مقدسينو او ستا د نبيانو وينې توئ کړې دی او تا هغوئ
ته د څښلو دپاره وينې ورکړې، هغوئ د دې سزا لائق دی." ٧ او ما د
قربانګاه نه يوه چغه واورېدله، "آو، مالِکه خُدايه پاکه، تۀ په ټولو قادر يې، ستا
ټولې فيصلې رښتينې او په حقه دی." ٨ او څلورمې فرښتې خپل جام په نمر
توئ کړو او دا اختيار ورله ورکړے شو چې په خپلو شغلو خلق وسيزی. ٩ او
هغوئ بد بد وسوزېدل خو هغوئ د خُدائ پاک په نوم کُفر ووئيلو، چا سره چې د
دې افتونو د نازلولو اختيار دے، خو هغوئ د توبه ويستلو نه اِنکاری شول او نۀ
يې د هغۀ ثنا ووئيله. ١٠ او پينځمې فرښتې د بلا په تخت خپل جام توئ کړو او د
هغۀ په بادشاهۍ کښې تيارۀ شوله. او خلقو د درد نه خپل ژبې چيچلې، ١١ او

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

هغوئ د خپل درد او د ناسور په وجه آسماني خُدائ پاک ته کُفر ووې، او څهٔ بد کارونه چې هغوئ کړی وُو، د هغې نه يې توبه ونهٔ کړله. ﴿١٢﴾ او شپږمې فرښتې خپل جام د فرات په لوئ سيند کښې توئ کړو او د هغې اوبهٔ وچې شوې چې د نمرخاتهٔ د بادشاهانو دپاره لار تياره شی. ﴿١٣﴾ بيا ما وليدل چې د اژدها، د بلا، او د دروغژن نبی د خولې نه د چيندخانو په شان درې پيريان راووتل. ﴿١٤﴾ دا هغه پيريان دی چې معجزې ښائی، هغوئ د دې دپاره ځی چې د دُنيا ټول بادشاهان د قادر خُدائ پاک د لوئ ورځې د جنګ دپاره راجمع کړی. ﴿١٥﴾ "ګورئ، زهٔ د غل په شان درځم. بختور دے هغه چې بېدار وی او جامې يې اغوستې وی نو چې هغه به برېنډ نهٔ شی او خلق به د هغهٔ شرم ونهٔ وينی." ﴿١٦﴾ نو هغوئ بادشاهان هغه ځائ ته راجمع کړل چې په عبرانی ژبه کښې ورته ارمِګدون وائی. ﴿١٧﴾ بيا اوومې فرښتې خپل جام په هوا توئ کړو او د خُدائ د کور د تخت نه يو اوچت آواز راغلو چې هغهٔ وفرمائيل چې، "هر څهٔ پوره شول." ﴿١٨﴾ له دې نه پس د برېښنا شُغلې او د تندر ګړزا او يوه دومره سخته زلزله راغله چې د بنی آدم د پېدايښت راسې چرې هم نهٔ وه راغلې. ﴿١٩﴾ او هغه لوئ ښار په درېو حِصو تقسيم شو او د دُنيا ښارونه ونړېدل، او خُدائ پاک ته لوئ بابل راياد شو بلکې د خپل غضب او قهر نه ډکه پياله يې په هغوئ وڅښله. ﴿٢٠﴾ هره يوه جزيره غيبه شوله او يو غر هم ليدے نهٔ شو. ﴿٢١﴾ او په بنی آدمو له آسمان نه تقريباً پنځوس کلو وزن برابر ږلۍ ووريدله او هغوئ د ږلۍ په افت خُدائ پاک ته کُفر ووئيلو ځکه چې هغه افت ډېر سخت وو.

مشهوره کنجره

۱۷ ﴿١﴾ بيا هغه اووهٔ فرښتې چې جامونه يې نيولی وُو، په هغوئ کښې يوه ما له راغله او وې وئيل چې، "راځه چې زهٔ درته د هغې لوئ کنجرې اَنجام وښايم چې د ډېرو سمندرونو دپاسه په تخت ناسته ده. ﴿٢﴾ د دُنيا خلق په هغه شرابو

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

نشه شول کوم چې هغې دوئ ته ورکړی وُو او بیا یې د هغې سره زنا وکړه.“ ۳
روحُ القُدس په ما غلبه وکړه او بیا فرښتې زهٔ بیابان ته بوتلم. هلته ما یوه ښځه
ولیده چې په یوې سرې بلا سوره وه. چې د هغې په ټول بدن کُفر لیکلے وو او
اووهٔ سرونه او لس ښکرونه یې وُو. ۴ هغه ښځې کاسنی سرې جامې اغوستې
وې چې د سرو زرو په کالو، جواهراتو او ملغلرو سنګار شوې وه. د هغې په لاس
کښې د سرو زرو پیالۍ وه چې د پلیتۍ او د هغې د حرامکارئ د ناپاکۍ نه ډکه وه.
۵ او د هغې په تندی یو نوم لیکلے وو چې یو پټ راز دے، ”لوئ بابل، د
کنجرو او د دُنیا د هرې پلیتۍ مور.“ ۶ او ما ولیدل چې هغه ښځه د مقدسینو په
وینه او د عیسیٰ د شهیدانو په وینه په نشه وه. کله چې ما هغه ولیده نو زهٔ ډېر
حېران شوم. ۷ خو فرښتې راته ووئیل چې، ”دا تهٔ دومره ولې حېران یې؟ زهٔ به
درته د دې ښځې او دا چې په کومې بلا سوره ده چې اووهٔ سرونه او لس ښکرونه
یې دی، د هغې راز ښکاره کړم. ۸ کومه بلا چې تا ولیدله، هم هغه ده چې
ژوندئ وه خو اوس ژوندئ نهٔ ده، هغه به د عالمِ ارواح نه راوخېژی او هلاکه به
شی. او په دُنیا کښې هغه خلق چې د چا نومونه چې له ازل نه د ژوندون په کِتاب
کښې نهٔ دی لیکلے شوی، هغوئ به د دې مړې بلا په بیا راښکاره کېدو حېران
شی. ځکه چې هغه مخکښې وه، اوس نشته خو بیا به راځی. ۹ او د دې خبرو
د پوهېدلو دپاره ډېر حِکمت په کار دے. دا اووهٔ سرونه هغه اووهٔ غرونه دی چې
دا ښځه پرې ناسته ده، خو دوئ هم اووهٔ بادشاهان دی ۱۰ چې پینځهٔ بادشاهان
پخوا تېر شوی دی او یو ژوندے دے او یو بل به راځی، او کله چې هغه راشی نو
هغه به د لږ وخت دپاره وی. ۱۱ او هغه بلا چې یو وخت ژوندئ وه او اوس
ژوندئ نهٔ ده، هغه اتم بادشاه دے، خو بیا هم هغه د اوو نه یو دے او هغه به
هلاک شی. ۱۲ کوم لس ښکرونه چې تا ولیدل، هغه لس بادشاهان دی چې
هغوئ لا حکومت نهٔ دے شروع کړے، خو هغوئ به د یوې ګینټې دپاره د بلا سره
د بادشاهۍ اختیار ومومی. ۱۳ د هغه ټولو یو مقصد دے چې خپل طاقت او
اختیار بلا له ورکړی. ۱۴ هغوئ به د ګډُوری سره جنګ وکړی خو ګډُورے به

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

په هغوئ کامیاب شی ځکه چې هغه د مالِکانو مالِک او د بادشاهانو بادشاه دے،
او هغوئ هم چې بللے شوی دی، غوره شوی دی او وفادار دی ورسره ملګری
دی.“ ۱۵ بیا فرښتې ما ته ووئیل چې، ”تا چې کوم سمندر ولیدو چې لویه کنجره
پرې ناسته ده، دا د خلقو اُمتونه، قومونه او ژبې دی. ۱۶ هغه لس ښکرونه چې تا
ولیدل، هغه به سره د بلا د دې کنجرې نه نفرت کوی، هغوئ به دا بربنډه او
برباده کړی او د هغې غوښه به وخوری او په اور به یې ایرې کړی. ۱۷ ځکه چې
خُدائ پاک د خپل مقصد د پوره کولو دپاره د دوئ په زړُونو کښې دا خبره
اچولې ده چې دوئ په یو زړهٔ سره بلا ته د خپلې بادشاهئ اختیار ورکړی، ترڅو
چې د خُدائ پاک کلام د دوئ په حقله پوره شی. ۱۸ دا ښځه چې تا ولیده هغه
لوئ ښار دے چې د دُنیا په بادشاهانو حکومت کوی.“

د بابل بربادی

۱۸ ۱ د دې نه پس ما یوه بله فرښته د آسمان نه په راکوزېدو ولیدله او د
هغې لوئ اختیار وو او زمکه د هغې په جلال رڼا شوه. ۲ بیا هغې په اوچت
آواز چغه کړه، ”پرېوتو، لوئ بابل پرېوتو. هغه د پیریانو کور، د ټولو ناپاکو
روحونو اډه، او د مردارو مارغانو او د مردارو او حرامو ځناورو کور دے. ۳
ځکه چې ټولو قومونو د هغې د مستئ او بدکارئ شراب څښلی دی، د دُنیا
بادشاهانو د هغې سره بدکاری کړې ده، او د دُنیا سوداګرانو د هغې د عیاشئ په
سبب دولت راغونډ کړو.“ ۴ بیا ما د آسمان نه یو بل آواز واورېدو چې وئیل
یې، ”اے زما خلقو، د دې نه رابهر شئ چې د دې په ګناهونو کښې شریک نهٔ شئ
او چې د هغې په افتونو کښې شامل نهٔ شئ. ۵ ځکه چې د هغې ګناهونه تر
آسمانه رسېدلی دی او خُدائ پاک د هغې بد کارونه هېر کړی نهٔ دی. ۶ هغې ته
د خپلو کړو بدله ورکړئ، هغې چې کوم ناروا کارونه کړی دی، هغه دوه چنده
ورکړئ، او هغې چې په کومې پیالئ کښې شراب ګډ کړی دی هغه دوه چنده ګډه

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

کړئ. ۷ هغې چې هر څومره لوئی او عیاشی وکړه هم هغه هومره ورته عذاب او وير ورکړئ. هغه په زړهٔ کښې دا وائی چې زهٔ د تخت مَلِکه يم، زهٔ به چرې هم د کونډې په شان ويرونه نهٔ کوم. ۸ نو په دې وجه به په هغې په يوه ورځ دومره افتونه راشی، يعنې مرګ، ويره او قحط. او په اور به هم وسوزولے شی ځکه چې مالِک خُدائ پاک زورَور دے چې د دې فيصله يې واوروله. ۹ د زمکې بادشاهانو چې د هغې سره بدکاری وکړه او د هغې په عياشئ کښې شامل شول، هر کله چې هغوئ د دې د سوزېدلو لوګے ووينی نو هغوئ به پرې ژړا او وير وکړی. ۱۰ هغوئ به لرې ولاړ وی او د هغې په عذاب به د يرې دا وائی چې، ”افسوس، افسوس په لوئ ښار د بابل، په زورَور ښار، چې تهٔ په يوه ګينټه کښې برباد شوې.“ ۱۱ د دُنيا سوداګران به هم په بابل وير او ژړا کوی ځکه چې بيا به هيڅوک هم د هغوئ نوره سودا وانهٔ خلی. ۱۲ د سرو زرو، د سپينو زرو، قيمتی کاڼو، د ملغلرو، د کتان نرمې کپړې، کاسنی کپړې، د ريښمو او سرې کپړې، د هر قسم د عُودو لرګی، د هاتی غاښونه، د هر قسمه قيمتی لرګو د زېړو، د اوسپنو او د مرمرو څيزونه. ۱۳ او ورسره د دارچينی، مصالحې، خوشبوئ عطر، د مُر چيړ، لوبان، مے، تېل، خاص ميده، غنم، او څاروی، ګډې، آسونه، جنګی ګاډی، غلامان او جنګی قيديان. ۱۴ هغوئ به وائی چې، ”کوم ښهٔ څيزونو ته چې ستا خواهش وو، هغه ستا د لاس نه وتلې دی، ستا ټول مال دولت او شان و شوکت ورک دے او بيا به دا چرې هم په لاس در نهٔ شی.“ ۱۵ او هغه سوداګرانو چې د دې ښار په تجارت مالداره شوی وُو هغوئ هم به د هغې د عذاب د يرې نه لرې ولاړ وی، ژړا او وير به پرې کوی. ۱۶ او داسې به وائی چې، ”افسوس، افسوس، په دې لوئ ښار چې د کتان او کاسنی جامې به يې اغوستې وې او په سرو زرو او قيمتی کاڼو او ملغلرو به يې خپل ځان سنګار کړے وی. ۱۷ افسوس چې په يوه ګينټه کښې د دې ټوله دبدبه برباده شی.“ بيا ټول د سمندری جهازونو کپتانان، سمندری مسافران او ماڼکيان او هغه څوک چې په سمندری تجارت خپله ګزاره کوی، به لرې ودرېږی. ۱۸ او کله چې د هغې د سوزېدلو لوګی

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

ووينى نو چغې به کړى، ”د دې لوئ ښار په شان بل داسې ښار چرته دے؟“ ١٩
او هغوئ به په خپلو سرونو خاورې واچوى، وير او ژړا به پرې کوى او داسې به
وائى چې، ”افسوس، افسوس، په هغه لوئ ښار چې د چا په تجارت د سمندرى
جهازُونو مالِکان مالداره شول، کوم چې په يوه ګينټه کښې تباه او برباد شُو.“
٢٠ د هغې د اَنجام په ليدو اے آسمانه خوشحالى وکړه، اے مقدسينو، رسولانو
او نبيانو، په هغې خوشحالى وکړئ، ځکه چې خُدائ پاک ستاسو د انتقام اخستو
په وجه په هغې د عدالت فيصله وکړه.“ ٢١ او بيا يوې قوتناکې فرښتې د ژرندې
د يو غټ پل په شان کاڼے راواخستو او سمندر ته يې ورګزار کړو او وې وئيل
چې، ”دغه شان به د بابل لوئ ښار ونړولے شى او بيا به يې هيڅوک ونۀ وينى.
٢٢ او بيا به هيچرې په تا کښې د ستار، سندرغاړو، شپيلۍ او د بيګل آوازونه
وانۀ وريدے شى، او د يو کسب، کسبګر به هم په تا کښې ونۀ ليدے شى، او بيا
به په تا کښې د ژرندې غرار وانۀ وريدے شى. ٢٣ او نور به په تا کښې ډيوه بله
نۀ شى او په تا کښې به بيا د زلمى او د ناوې خبرې وانۀ وريدے شى. يو وخت
وو چې ستا تاجران د دُنيا زورَور خلق وُو او تا په خپل جادو ټول قومونه دوکه
کړى وُو. ٢٤ ستا په کوڅو کښې د هغه نبيانو او مقدسينو او د هغه خلقو بهيدلې
وينه وليدلے شوه چې په ټوله دُنيا کښې وژلے شوى وُو.“

١٩

١ د دې نه پس ما په آسمان کښې د ګڼو خلقو اوچت آوازونه واوريدل،
هغوئ چغې وهلې چې، ”ثنا صِفت دې وى مالِک خُدائ ته، خلاصون، لوئى او
طاقت زمونږ د خُدائ پاک دے. ٢ ځکه چې د هغۀ فيصلې رښتينې او په حقه
دى او هغۀ د لوئې کنجرې د سزا فيصله وکړه چا چې په خپلې حرامکارۍ دا دُنيا
ګنده وړه کړه او د هغې نه يې د خپلو خادِمانو د وينې بدل واخستو.“ ٣ هغوئ
بيا چغې کړې چې، ”ثنا صِفت دې وى د مالِک خُدائ، د بابل لوګے تل تر تله
خيژى.“ ٤ او هغه څليريشت مشران او څلور جاندار خُدائ پاک ته په سجده
شول څوک چې په تخت ناست دے او هغوئ هم چغې کړې چې، ”آمين، ثنا

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

صِفت دې وی د مالِک خُدائ."

د ګېډُوری د وادۀ مېلمستیا

۵ بیا د تخت د طرف نه یو آواز راغلے چې، "اے زمونږ د خُدائ پاک ټولو
خادِمانو چې د هغۀ نه ویرېږئ، اے لویو او وړو، د خُدائ پاک ثنا وایئ." ۶ بیا
ما د ډېرو کسانو داسې آواز واورېدو لکه د سیند د اوبو غړمبار او یا لکه د تندر د
ګړزار، او هغوئ چغې وهلې چې، "ثنا صِفت دې وی د مالِک خُدائ، مالِک
زمونږ قادر مطلق خُدائ پاک بادشاه دے. ۷ راځئ چې خوشحاله شُو او د
خوشحالئ نه چغې کړُو او د هغۀ لوئی بیان کړُو ځکه چې د ګېډوری د وادۀ ورځ
راغلې ده او د هغۀ ناوې ځان سمبال کړے دے، ۸ او ورته د کتان نرمې جامې
ورکړے شوې دی چې صفا ځلېدونکې دی." او دا نرم کتان د مقدسینو ښۀ
کارونه دی. ۹ بیا فرښتې ما ته ووئیل چې، "دا ولیکه چې، بختور دی هغه خلق
چې د ګېډُوری د وادۀ مېلمستیا ته رابللے شوی دی." او نور یې ووئیل چې، "دا د
خُدائ پاک برحق کلام دے." ۱۰ نو بیا زۀ په دې د هغۀ په پښو کښې په سجده
پرېوتلم خو ما ته یې ووئیل چې، "نه، داسې مۀ کوه. زۀ هم ستا او ستا د ورونړو په
شان یو خادِم یم چې د عیسیٰ ګواهی ورکوی. او صرف خُدائ پاک ته سجده
کوه. کوم حقیقت چې د عیسیٰ په وسیله مونږ ته څرګند شو هم هغه نبیانو ته د
پېشګویو الهام ورکوی."

د سپین آس سوارۀ

۱۱ بیا ما آسمان پرانستے ولیدو او هلته زما په وړاندې یو سپین آس وو او د
هغۀ د سوارۀ نوم وفادار او رښتینے دے، ځکه چې هغه په عدالت کښې او په
جنګ کښې په حقه دے. ۱۲ او د هغۀ سترګې د اور د شغلو په شان دی او په
سر یې ډېر تاجونه دی. په هغې یو نوم لیکلے شوے دے چې بې له دۀ نه پرې نور

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

هیڅوک نۀ پوهیږی. ﴿۱۳﴾ او هغۀ په وینو لړلې جامې اغوستې وې او د هغۀ نوم د خُدائ پاک کلام دے. ﴿۱۴﴾ او آسمانی لښکرې په سپینو آسونو سورې وریسې وې چې د سپین او صفا نرم کتان جامې يې اغوستې وې. ﴿۱۵﴾ او د هغۀ د خولې نه یوه تیره تُوره راوځی چې قومونه پرې ووهی، ځکه چې هغه به په هغوئ زورَور حکومت کوی او د ګناهونو د انګورو لنګرۍ به د قادر مطلق خُدائ پاک د قهر او غضب د پښو لاندې نچوړ کړی. ﴿۱۶﴾ او د هغۀ په چُوغه او په پتُون دا نوم لیکلے دے چې، "د بادشاهانو بادشاه او د مالِکانو مالِک." ﴿۱۷﴾ بیا ما یوه فرښته په نمر کښې ولاړه ولیده او هغې بره په آسمان کښې الوتونکو مارغانو ته چغې کړې چې، "راشئ او د خُدائ پاک په لویه میلمستیا کښې راجمع شئ. ﴿۱۸﴾ چې د بادشاهانو او د کمانډرانو او د تکړه سپاهیانو غوښې، د آسونو او د هغوئ د سورو غوښې او د ټولو خلقو، غلامانو او آزادو د لویو او د وړو غوښې وخورئ."

﴿۱۹﴾ بیا ما ولیدل چې بلا او د دُنیا بادشاهان او د هغوئ لښکرې د سوارۀ او د هغۀ د لښکر سره په جنګ شول. ﴿۲۰﴾ او هغه بلا ګرفتار کړے شوه او دغسې هغه دروغژن نبی هم چې يې د هغې دپاره معجزې ښکاره کولې او هغه څوک يې دوکه کول په چا چې د بلا نښه وه او د هغۀ بُت ته يې سجده کړې وه. دغه دواړه ژوندی هغه دریاب ته وغورزولے شول چې د ګوګړو شُغلې ترینه ختلې. ﴿۲۱﴾ او باقی په هغه تُوره ووژلے شول چې په سپین آس د سوارۀ له خولې نه راوتله، او ټولو مارغانو د هغوئ په غوښه ځانونه ماړۀ کړل.

زر کاله بادشاهی

۲۰ ﴿۱﴾ بیا ما یوه فرښته له آسمان نه په راکوزېدو ولیدله چې ورسره د عالِم ارواح کُنجی او په لاس کښې يې لوئ زنځیر وو. ﴿۲﴾ او هغه اژدها چې زوړ ښامار دے، هغه يې ونیوو، اِبلیس یعنې شیطان، او تر زرو کالو پورې يې وتړلو. ﴿۳﴾ فرښتې هغه عالِم ارواح ته وغورزولو، بند يې کړو او مهر يې پرې ولګولو، د

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

دي دپاره چې هغه بیا تر هغې قومونه دوکه نهٔ کړی ترڅو چې زر کاله پوره شوی نهٔ وی. د هغې نه پس به هغه بیا د لږ وخت دپاره آزاد کړے شی. ﴿۴﴾ بیا ما یو څو تختونه ولیدل او هغه خلق پرې ناست وُو چا ته چې د عدالت اختیار ورکړے شوے وو. ما د هغه خلقو روحونه ولیدل چې سرونه یې د خُدائ پاک د کلام او د عیسیٰ د شهادت په وجه پرې کړے شوی وُو، او هغه خلق چا چې بلا یا د هغهٔ بُت ته سجده نهٔ وه کړې او نهٔ یې په لاس یا تندی د هغهٔ نښه لګولې وه. هغوئ بیا راژوندی شول او د مسیح سره یې تر زرو کالو بادشاهی وکړه. ﴿۵﴾ باقی مړی تر هغې ژوندی نهٔ کړے شول ترڅو چې زر کاله پوره شوی نهٔ وُو. دا اولنے قیامت دے. ﴿۶﴾ بختور او قُدوس هغه دے چې په دې اولنی قیامت کښې شریک دے. ځکه چې په داسې خلقو د دویم مرګ اختیار نهٔ وی بلکې هغوئ به د خُدائ پاک او د مسیح اِمامان وی او د هغهٔ سره به تر زرو کالو پورې بادشاهی کوی.

د شیطان شکست

﴿۷﴾ هر کله چې زر کاله پوره شی نو شیطان به د قید خانې نه را آزاد شی. ﴿۸﴾ او هغه به راشی او په څلور ګوټه دُنیا کښې به قومونه دوکه کړی، یعنې جوج او ماجوج، او جنګ ته به یې راجمع کړی چې د سمندر د شګو په شان بې‌شمېره دی. ﴿۹﴾ نو هغوئ په ټوله دُنیا راخوارهٔ شول او د خُدائ پاک د مقدسینو ډېره او د هغهٔ محبوب ښار یې راګېر کړو، خو د آسمان نه اور پرې نازل شو او هغوئ یې تباه کړل. ﴿۱۰﴾ او بیا هغوئ له دوکه ورکوونکے اِبلیس د اور او ګوګړو دریاب ته وغورزولے شو چرته چې بلا او دروغژن نبی هم ورغورزولے شوے دے او هلته به په شپه او ورځ تل تر تله عذابولے شی.

آخری عدالت

﴿۱۱﴾ بیا ما یو لوئ سپین تخت ولیدو چې یو کس چې پرې ناست وو، د هغهٔ د

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

حضور نه زمکه او آسمان وتښتېدل او غيب شول. (١٢) بيا ما لوئ او واړهٔ مړی
د تخت د وړاندې ولاړ وليدل او کتابونه پرانستلے شول. بيا بل کِتاب پرانستلے
شو، يعنې د ژوندون کِتاب. او د مړو عدالت د هغوئ د اعمالو په مطابق وشو
څنګه چې په هغه کتابونو کښې درج وو. (١٣) سمندر خپل مړی چې په کښې وُو،
ورکړل بيا مرګ او عالمِ ارواح خپل مړی ورکړل چې په کښې وُو او د ټولو
عدالت د هر چا د خپل عمل په مطابق وشو. (١٤) بيا مرګ او عالمِ ارواح د اور
درياب ته وغورزولے شول، د اور درياب دويم مرګ دے. (١٥) خو د چا نومونه
چې د ژوندون په کِتاب کښې درج نهٔ وُو هغوئ د اور په درياب کښې وغورزولے
شول.

نوے آسمان او نوې دُنيا

٢١ (١) بيا ما يو نوے آسمان او يوه نوې دُنيا وليدله ځکه چې اول آسمان او
اوله دُنيا غيب شوی وُو او سمندر هم نهٔ وو. (٢) ما پاک ښار، يعنې نوے
يروشلم وليدلو چې د خُدائ پاک د طرفه د آسمان نه راکوزېدو، او دا داسې تيار
کړے شوے وو لکه چې ناوې د خپل خاوند دپاره سنګار شوې وی. (٣) ما د
تخت نه يو اوچت آواز واورېدو چې دا يې فرمائيل چې، ”ګورئ، اوس به د خُدائ
پاک حضور د بنی آدمو په مينځ کښې وی او هغوئ به د هغهٔ اُمت وی او خُدائ
پاک به په خپله د هغوئ سره وی. (٤) هغه به د هغوئ د سترګو ټولې اوښکې
وچې کړی، هلته به نور نهٔ مرګ، نهٔ وير، نهٔ ژړا او نهٔ درد وی ځکه چې وړومبی
څيزونه تېر شوی دی.“ (٥) او هغه څوک چې په تخت ناست وو هغهٔ وفرمائيل
چې، ”وګورئ، زهٔ ټول څيزونه نوی کوم.“ بيا هغهٔ ما ته وفرمائيل چې، ”زما دا
کلام وليکه ځکه چې زما خبرې د اِعتبار لائقې او رښتيا دی.“ (٦) بيا يې ما ته
وفرمائيل چې، ”وشوه. الفه او اوميګه، اول او آخر زهٔ يم. هر څوک چې تږے وی
زهٔ به هغوئ ته د ژوندون د اوبو د چينو نه وړيا اوبهٔ ورکړم. (٧) څوک چې

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

کامیاب شی هغه به د دې وارث شی، او زۀ به د هغوئ خُدائ پاک يم او هغوئ به
زما بچی وی. ۸ خو د ويرېدونکو، بې‌ایمانانو، پلیتانو، قاتلانو، حرامکارانو،
جادوګرانو، بُت پرستانو او هر قسم دروغژن خلق به په هغه درياب کښې وی چې
په کښې د ګوګړو اور بلیږی، او دا دويم مرګ دے.“

نوے يروشلم

۹ بيا په هغه اوو فرښتو کښې چې د اووۀ آخری افتونو ډک جامونه ورسره وُو،
یوه ما ته راغله او وې وئیل چې، ”راځه، زۀ به تا ته ناوې وښايم چې د ګډُورى
ښځه ده.“ ۱۰ نو روحُ القُدس په ما غلبه وکړه او زۀ يې يو لوئ اوچت غر ته
بوتلم او د يروشلم پاک ښار يې راته وښائيلو چې د خُدائ پاک د طرفه راکوزېدو.
۱۱ هغه د خُدائ پاک په جلال روښانه وو، د هغې رڼا د قيمتى جواهراتو په شان
لکه د جاسپر او د بلور کاڼی په شان صفا وو. ۱۲ د هغې لوئ اوچت دېوال وو
چې په کښې دولس دروازې وې او په هره دروازه کښې فرښته ولاړه وه، او په
دروازو د بنى اِسرائيلو د دولسو قبيلو نومونه ليکلے شوى وُو. ۱۳ نمرخاتۀ ته
درې دروازې وې، شمال ته درې، جنوب ته درې، او نمر پرېواتۀ ته درې دروازې
وې. ۱۴ د ښار د دېوال دولس بنيادونه وُو او په هغې د ګډُورى د دولسو رسولانو
نومونه وُو. ۱۵ کومې فرښتې چې ما سره خبرې وکړلې، د هغې سره د سرو زرو
يو ګز وو چې پرې د ښار دېوالونه او دروازې ناپ کړى. ۱۶ او ښار په څلور
ګوټه شکل جوړ وو او څومره چې اوږد وو هغه هومره پلن وو، او هغې د ښار
ناپ په ګز وکړو او د دې اوږدوالے، پلنوالے او اوچتوالے برابر وُو چې دوه نيم
زره کيلوميټره وُو. ۱۷ فرښتې د دېوال ناپ په دُنياوى پيمانه وکړو چې شپېتۀ
ميټره اوچت وو، او فرښتې هم دا پيمانه استعمالوله. ۱۸ دېوال د جاسپر کاڼو نه
جوړ وو او ښار په خپله د سوچه سرو زرو نه جوړ شوے وو او د صفا شيشې په
شان پرقېدو. ۱۹ د ښار د دېوالونو بنيادونه په رنګا رنګ قيمتى کاڼو ښائسته
کړے شوى وُو اول بنياد د جاسپر کاڼو وو، دويم د نيلم، دريم د شب چراغ،

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

ځلورم د زمرد، ۲۰ پینځم د اونیکس، شپږم د یمنی عقیقو، اوؤم د ګراسولر، اتم
د ایکوامرین، نهم د طوپاز، لسم د کلسائټو، یوولسم د کائنائټو، او دولسم د کټېلی
وو. ۲۱ او هغه دولس دروازې د دولسو ملغلرو وې، هره دروازه د یوې ملغلرې
نه جوړه وه. د ښار لوئې کوڅې د صفا شیشې په شان د سوچه سرو زرو وې.
۲۲ ما په ښار کښې د خُدائ کور ونۀ لیدو ځکه چې مالِک قادر مطلق خُدائ
پاک او ګډُورے په خپله د دې ښار د خُدائ پاک کور دے. ۲۳ او ښار ته د نمر
یا د سپوږمۍ د رڼا حاجت نشته ځکه چې د خُدائ پاک جلال دا روښانه کوی او
ګډورے د دې ډیوه ده. ۲۴ د دې په رڼا به قومونه ګرځی او دۀ ته به د دُنیا
بادشاهان خپلې لوئ راوړی. ۲۵ د ښار دروازې به ټوله ورځ کښې نۀ بندیږی او
هلته به شپه چرې نۀ وی. ۲۶ د قومونو شان او شوکت به دۀ ته راوړے شی.
۲۷ خو هیڅ ناپاکه څیز به دې ته ورننوتے نۀ شی او نۀ پلیت او نۀ دروغژن، خو
صرف هغوئ د چا نومونه چې د ګډُوری د ژوندون په کِتاب کښې لیکلی دی.

۲۲

۱ بیا فرښتې ما ته د ژوند د اوبو دریاب وښودلو چې د بلور په شان
پړقیدو چې د خُدائ پاک او د ګډُوری د تخت نه ۲ د ښار د لوئ سړک په مینځ
کښې رابهیدلو. د دریاب په دواړو غاړو د ژوندون ونه وه چې دولس قسمه مېوه
یې نیوله او هره میاشت به یې مېوه نیوله. او د ونې پاڼې د قومونو د شفا ورکولو
دپاره دی. ۳ او په هغه ښار کښې به داسې هیڅ څیز موندلے نۀ شی چې ناروا
وی. او د خُدائ پاک او د ګډوری تخت به په هغه ښار کښې وی او د هغۀ
خادِمان به د هغۀ عبادت کوی. ۴ هغوئ به د هغۀ مخ وینی او د هغۀ نوم به د
هغوئ په تندو لیکلے وی. ۵ هلته به شپه نۀ وی او نۀ به هغوئ ته د ډیوې یا د
نمر د رڼا ضرورت وی ځکه چې مالِک خُدائ پاک به د هغوئ رڼا وی، او هغوئ
به هلته تل تر تله بادشاهی کوی.

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

د حضرت عيسیٰ راتلل

٦ بيا فرښتې ما ته ووئيل چې، "دا خبرې د اِعتبار لائقې او رښتيا دی. مالِک
خُدائ پاک چې خپلو نبيانو ته د نبوت الهام ورکوی، هغهٔ خپله فرښته راولېږله
چې خپلو خادِمانو ته هغه څهٔ وښائی چې زر کېدونکی دی." ٧ مالِک عيسیٰ
فرمائی چې، "ما ته غوږ ونيسئ زهٔ زر درځم. بختور دی هغوئ څوک چې د دې
کِتاب پېشګوئې منی." ٨ او زهٔ يوحنا هغه څوک يم چې دا رويا مې واورېدله او
وليدله. نو زهٔ د هغې فرښتې په پښو کښې په سجده پرېوتلم چا چې ما ته دا هر څهٔ
ښکاره کړل. ٩ خو هغې ما ته ووئيل، "داسې مهٔ کوه، زهٔ خو ستا او ستا د
ورونړو نبيانو او د دې کِتاب د کلام منونکو، په شان يو خادِم يم. صرف خُدائ
پاک ته سجده کوه." ١٠ بيا هغې ما ته ووئيل چې، "د دې کِتاب پېشګوئې مهٔ
پټوه ځکه چې د هغې د پوره کېدو وخت رانزدې دے. ١١ څوک چې بدکاران
دی، پرېږده چې بدکارونه کوی، څوک چې پليت دی، پرېږدئ چې په خپله پليتئ
کښې آخته وی. څوک چې صادقان دی هغه دې په خپل صداقت کښې پاتې شی
او څوک چې پاک وی هغوئ دې پاک پاتې شی." ١٢ "ما ته غوږ ونيسئ. زهٔ
عيسیٰ زر درځم او ستاسو اجر د خپل ځان سره دروړم چې هر يو ته به زهٔ د
هغوئ د عمل په مطابق ورکړم. ١٣ الفه او اوميګه زهٔ يم، اول او آخر زهٔ يم، ازل
او خاتمه زهٔ يم. ١٤ بختور دی هغه خلق چې خپلې چُوغې يې صفا وينځلی دی،
نو هم هغوئ به د ژوندون د ونې حق ومومی او ښار ته به په دروازو ورننوځی.
١٥ خو بهر هغه سپی دی کوم چې جادوګران، حرامکاران، قاتلان او بُت پرستان
او د هغوئ ټولو د ژوند هر يو پل په دروغو روان دے. ١٦ ما عيسیٰ، خپله فرښته
تاسو ته درولېږله چې جماعتونو ته دا ګواهی ورکړی چې زهٔ د داؤد د خانګې او
نسل نه يم او د سبا ځلېدونکے ستورے يم." ١٧ روحُ القُدس او ناوې وائی چې،
"راشه." او هر اورېدونکے دې هم وائی چې، "راشه." او څوک چې تږے وی،
هغه دې راشی، او څوک چې يې غواړی، د ژوندون د اوبو نه دې وړيا واخلی.
١٨ زهٔ هر چا ته دا خبردارے ورکوم څوک د دې کِتاب د پېشګويو کلام اوری،

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

کۀ څوک د ځانه څۀ په کښې زيات کړی نو خُدائ پاک به هغۀ ته په دې کِتاب
کښې بيان شوی افتونه ورکړی. ۱۹ او کۀ څوک د پېشګويو د دې کِتاب نه څۀ
خبرې اخوا کړی نو خُدائ پاک به د هغۀ د ژوندون د ونې نه او د مقدس ښار نه
د هغۀ حِصه ختمه کړی کومه چې په دې کِتاب کښې بيان شوې ده. ۲۰ څوک
چې د دې خبرو ګواهی ورکوی هغه وائی چې، ”آو، زۀ زر درځم.“ آمين، مالِک
عيسیٰ، راشه. ۲۱ د مالِک عيسیٰ فضل دې په تاسو ټولو وی، آمين.

Copyrighted material not for reprint/publishing purposes.